

Berpirsê MED-TV'yê İlhan Kızılhan:

Wê dengê me

ji her demê bilintir be!

Televîzyona me wekî standarta televîzyona BBC, MBC û hwd. weşanên xwe dike. Ew gelê kurd û yên Rojhilata Navîn agahdar dike. Cara yekem e ku televîzyoneke wisa pir-reng, hem ji aliyê ziman û hem ji aliyê çandê ve weşanê dike.

Rüpel 89

NAVEROK

6

Î. Cûlemergî: Rengê rêveriya tîrkan

10

Salihê Kevribirî: Li gorî biyanan karektera kurdan

12

Çiya Mazî: Çend nimûne ji dûrikên li dawetan

Ji Xwendevan

Pêş em silavê şoresserî li we dikin û serkeftinê ji we re dixwazin. Em Azadiya Welat her hefti bi kîf û eşq dixwinin û em jê fêde bîbinin.

Lê em dixwazin ku hûn hinekî din nûçeyan berfireh binivisînin û cih bidin ferhengokê. Bi nemaze hûn peyvîn konevanî di ferhengokê de binivisînin wê çêtir xwendevan jê fêde bîbinin.

Vê heftiyê me xâcepîrsa we tişî kir û peyva veşarî dit. Îcar ji bo ku em jî bikevin peşka xelatê em vê peyva veşarî ji we re dîsinin. Careke din em ji we xebatkaren Azadiya Welat re serkeftin û azudiyê dixwazin. Di nivîse de kemasiyêne me hebin bîbin em bi xêra Azadiya Welat hêdi hêdi zimanê xwe jî dielimin.

AYTAÇ ÖZTEMEL

Bi rastî ji bo hînbûna zimanê kurdî rojnameya Azadiya Welat cihekî gîring digire û risteke mezin dilize. Lê bi tenê giraniye nade yê mijarê divê ku hinekî li ser bûyêrên ku li welat dibin, binivisîne. Em hêvi dikin ku Azadiya Welat van pêşniyazên me li ber çavan bigire.

Bi rastî ji em pir dixwazin zimanê xwe yê neteweyî bi xweşî hîn bîbin. Lê mixabin ne pirtükên gramera kurdî li ba me hene û ne jî pirtükên bi zimanê kurdî li gorî ku tê xwestin hene. Ji ber vê yekê em hêvidar in ku hûn ji me re pirtükina bi rê bîtin.

Emê pir spasdar bîbin, heke hûn vê daxwaza me bi cik bînin.

MEHMET SANCAK / BARTIN

W

Dîsa MED-TV

MEHMET GEMSİZ

G elê mî di gîten pir dijwar de derbas dibe. Her wiha heta niha di ser gelek astengan de jî qevaz daye. Ev qonax berdewam e.

Têkoşîna zarokêne welatê rojê ne bi dewletekê an bi çar dewletan re; bi pergala dînyayê re ye. Pergala ku ew kiriye dîl û bindest. Ji lew re bergeha têkoşîna vî gelê ku dirûşmeya "ji serxwebûn û azadiyê bîrûmetir tiştek nîn e" diavêje, pir fireh e.

Çawa ku bergeh fireh e, wisa jî têkoşîn pîralî ye.

Kurdan di dîroka xwe ya têkoşîn de gaveke gîring avetiñ û televîzyoneke navneteweyî ava kirin; televîzyona gelê bîdewlet MED-TV pêşkêşî mirovahiyê kirin. Ne-mirov jê zivîr bûn. Ji ber ku rûyê wan eşkere dibû û sînorêne çekirî dihatin hilwesandin. Bi taybetî jî di ser û mîjîyan de. Hişê birîndar êdî baş dibûn û bîr dibirin rewşa xwe.

Qeyd û lele parce wesle dibûn. Pergala kedxwaran tûşî zinar û latan dibû. Hej lê diket.

MED-TV hem geleki ku ji bo rûmeta xwe rabûbû ser piyan xurt dikir û hem jî rastî, heqîqet nîşanî raya giştî ya cihanê dida. Di warê medyayê de ronyek bû ku tarî diçirand. Tê zanîn ku şevşevok (perçümî) ji ronyê hez nakin. Lewma, MED-TV'ye ew bêhedar kirin.

Şevşevokan pir li ber xwe dan ku ekranâ wê tarî bikin, ronya wê bitefinin. Çarkenar lê xebitîn. Tev gihiyan hev û ew girtin.

Lê miradê wan di ber wan de ma. Têne karibûn 45 rojan wê bêdeng bikin.

Îcar MED-TV'ye ji berê xurtir silav li temaşevanê xwe kir, hem jî di rojekê pir bi mane de. Belê di 15'ê gelawêjê de. Ruhê destpêkerên şoreşa zarokê agiri jî şad kir.

Tu bi xêr hatî MED-TV.

Xwendevanê me yên hêja, me ji ber tengasiyêne xwe yên aborî buhayê rojnameya xwe zêde kir; ji 50 hezar lîrayê tirk, me kir 75 hezar lîra.

Ji bo ku em buhayê rojnameya xwe zêde nekin, me pir li ber xwe da. Lî bi tenê, heta vê demê me tirûş kir.

Li Tirkîyeyê her tiş bi dowîzê ve girêdahî ye, bi taybetî jî bi mark û dolar ve. Her roj zam tê ser kareseyen (malzeme-yen) rojnameyê, bi vê yekê re jî jiyan buha dibe.

Hûn jî dizanîn ku tenê hatina me ji firotana rojnameyê tê.

Em zêde dûr neçin, hema em li rewşa çapemeniya tirk binîhîrin, em dê bibînîn ku ew çawa çerxa xwe bi ger dixe, debara xwe li ser ci dike. Hema em du-sê tiştan bibîjin; krediyeji dewletê, promosyon û hînek jî llan...

Hêjâyî gotinê ye ku, çendî çapemenî wekî hêza çarcemîn a demokrasiyê jî bê pejirandin an nirxandin, bi ya me rola çapemeniyê di bin zen û gumanê de ye. Ji ber ku bi her awayî ve bi hikûmet û îkîdaran ve girêdahî ne.

Li vir qesta me ne ji çapemeniya dijber (muhalif) e... Îcar rewşa me ji we re xuya û eşkere ye.

Hetawî MED-TV helhatewe

BEKIR BAHÖZ

H emû bîneranê xoşewîstman baş lew rastiye agadar in ke be hoy hel û teqelakanî dewletî tirk û hawpeymanekaniyewe, wata ew welataney ke xoyan be parêzerî mafî mirov û pasewanî serbestî derbirînî bir û ra dazanîn, MED-TV naçar bû bo mawey 45 roj pexşî bernamekanî xoy rabigrêt.

Belê Dewletî Turkiya û gewre hawpeymananî hebûnî telefizyonêk be zimanî kurdi bo gelêkî 35 milyonî û bîdewlet be rewa nazanîn. Dewletî Turkiya hewali girtinî telefizyonî kurdi be serkewtinêkî gewre bo diplomasiyeti dewlet le qelem da û hewalekeşîyan le ser rûy yekemî rojnamekan û le kenale cor be corekanî telefizyonewê bilaw kirdewe, heman kat wasîyan nîşan da ke êdî ew dengeyan xinkand û carêkîtir MED-TV rûnakî nabînê.

M a pêro ko zami ki 30'ê adarê 1995 di MED-TV abya. Yanê no roj ra tepiya miletê kurd jî bî wayirê televîzyonî. MED-TV televîzyonê miletê kurd ê sıfeyin o. O nê roj ra tepiya, bi vengê Kurdistanî. Hemû kes zano ki jew televîzyon bê reklaman nêşeno payd vindiro. La belê MED-TV qe reklam negirot an cî hemû televîzyonan ra rind weşan kerdê. Çimki miletê kurd MED-TV ra wayir vejiyayê; vat: "No televîzyon heme ciyê mawo. Ma di wayirê vejiyî televîzyonî xo." MED-TV, hemû parçey Kurdistanê û hemû cayê dînyay ardê ma ver. Qandi coya

Belam be pêçewaney hemû hewlî gûşar û zordariyekewê û her wekû karmandanî telefizyonîs peymaniyan be bîneranî da, ser le niwê MED-TV jiyyewê û dili hemûmanî şad kird.

Mawey ew 45 roj sercем karmandanî telefizyon wekû kûrey heng le kar da bûn, berêweberayî telefizyonîs direjey be hewl û xebatî diplomasiyaney xoy deda bo ewey ser le niwê derwazeyekîtir bo pexşî bernamekanî bidozête-we, le encam da diplomasiyeti kurd serkewtinêkî bêwêney be dest hêna û carêkî tirîş hetawî MED-TV le hemû parçekanî Kurdistan helhatewe, carêkî tirîş dengî zûlal û sîmav şîrînî kurdi be bi şepolî mange dest kirdekan da degat malî hemû kurdêk û le hemû parçekanî Kurdistanî xoşewîst man. Helbete serkewtinî diplomasiyeti kurd ewe nîşan dedat ke kurd ne tenya meydani xebatî giwêzawetewe bo gorepane nîew dew-

letiyakan û bes, belkû lew biware da serkewtinî gewreş be dest dînêt ke eme müjdebexşî rojanî serkewtin û şadbûnî gelî kurd e be azadî û serfirazî.

Cêgay guman niye ke diway hazar saley dûr le yekî parce parçeyiman MED-TV teniya damezrawêk e ke le yekman nîzîk dekatewe û deng û basî hezar saley le yek dûrî û awareyman le rîy ewewe bo yek di degérinewe. Be hoy televîzyonekemanewê boman rûn debêtewê ke êmey kurd, êmey gewretirîn netewey bêwelat, çend le karwanî rojgar diwa kewtûn û be ci şeweyekî diridane le layen dewlete dagîrkerekane we deçewşendirêynewe. MED-TV detwanêt rolêkî mezîn bibînê le yekbûnî neteweyetîman da, boye pêwîst e hemûman xoman bwe xawenî bizanî û temasay bikeyn û bo pêşzistinî bernamekanî têbîkoşîn û yarmatî bideyn.

Ti xêr ameyê MED-TV

dewleta tirk va se kirî, se mekirî, nê televîzyonî racenî. Ez ki ney meracenî se, miletê kurd aqil yena xo. La belê dewleta tirk nêzanayî miletê kurd aqil yewa xo. Dewleta tirk soyin di MED-TV racana. 1'ê tîrmeh di, MED-TV racanaya, o wext xefitiyayanê û temaşevanê televîzyonî vat: "Bê MED-TV nêveno, ma di televîzyonî xo fina ronimi." Vêşî neravird, 45 rojî ravird MED-TV fina abya; him jî verî ra diha rind û diha weşî (zaf). Verî 6 seafî bi, weşanê ci, nika bi 8 seafî. Miletê ma wextê ki MED-TV rajaniya

vat: "Ma dê se bikim, se nekim, ma dê MED-TV akim. Bê MED-TV nêbeno vat û ewro akard. Nowa tepiya miletê kurd zey verî televîzyon di xo rî wayir vejiyo. Çimki MED-TV heme ciyê mawo; MED-TV çimê mawo ki vineno, goşê mawo ki eşneno û ziwanê mawo ki qisey kenê mawo. Qandê coya ma ziwan, çand, rojnameya xwe televîzyon di xo rî wayir vejiyo, ma ki wayir mevejîm se, zey Heskîfê awk vin di maneno. Mayê nîwazîm se awk vin di bimano se, wayir vejiyim. Mayê fina vîm, ti xêr ameyê MED-TV.

MEMED DREWŞ

Serekê Tevgera Demokrasiyê ya Nû (YDH) yê Gîşî Hüseyn Ergün li ser gera Serokwezir Necmettin Erbakan civîneke çapemeni pêk ani. Ergüllî, roja 13'ye gelawêjê li Stenbolê li ser mijara 'Zirveya çaran' rawestiya.

Li gorf Ergün mebesta lidarxistina civîneke bi vî rengî perçiqandina kurdan e. Serokê YDH'ê Ergün got: "Erbakan dema ku diçû Iranê got ku Tirkîye, Iran, Iraq û Suriye di nav xwe de wê zîrveyekê çebikin û ji bo çareserkirina problema bakurê Iraqê; lê birêz Erbakan ji çareserkirina problema bakurê Iraqê, perçiqandina gelê kurd fêm dike."

Serdorgerê Komarê yê navçeya Beyoğlu der heqê Daykê Windabûyan (Daykê Şemîyê) de doz vekir. Di idianameya dozger de navê 680 kesî wekî bersûc cih girtiye. Kesên ku lê doz hatiye vekirin ne tenê malbaten windayîyan in. Di nav wan de endamên Komeleya Maşen Mirovan (IHD), huner mend, rewşenbir û aşîlxwaz ji hene.

Doz li gorf zagona lidarxistina xwepêşandan û meşan hatiye vekirin. Li gorf vê zagonê kesên ku bêdestûr meş û xwepêşandan li dar bixin, divê ji 3 mehan heta 3 salan ceza bistînîn.

NÛÇE

DIK

Êdî zarokan jî înfaz dikin

Jî Heskîfa Kerçewse hatibûn, ji welat dûr ketibûn, ew bi hêvî bûn. Dev ji dozê bernedabûn; navê bêrîti û dîlanê li zarokêna xwe kribûn.

Ömer Bayram bavê 3 zarokan bû, 28 salî bû û di karê inşaataan de dixebeitî. Serê sibeha zû diçû kar û ber bi êvarê dihate mal. Yeter Kaplan kebaniya malê bû, ji welatê xwe û ji zarokêna we gelek hez dikir. Birayê mezîn Gökhan bi destê xwişkêna xwe Bêrivan û Dîlanê digirt, li piştâ xaniyêna xwe bi wan re dilîst.

8'ê Gelawêjê di berbanga sibê de dema Edene û Çukurova di xewnê de bûn, li Beldeya Küçükdkiliyê qiyamet rabûbû. Hêzên reş û tarî avêtibûn ser avahiya numre 10'an li kolana 68'an. Belê ew der mala malbata Rîdvan û Yeter Bayram bû.

Wê şeva tarî Gökhan, Dîlan û Bêrivan cara dawî dengen dê û bavêna xwe bi qêrîneke tûj bîhistin. Dayika Yeter pêşî pêlekanê xwe di pencereyê (şibake) de avêt da ku xwe xelas bike. Ew ji mirinê bi zor filiti. Pişt re ji bi hesret Dîlan û Bêrivan hembêz kir. Lê guleyên belqîti, canê di bedenê bicûk de sar kir. Dîlan û Bêrivan tava wê rojê nedîtin mîna bavê xwe û mîvanê ku li mala wan bû. Serê sibê ji mala bêsewax û bêboyax 5 cesedên sar, cemidî parçebûyi derxistin. Dido ji wan hêj sexelê ber destên dayika xwe bûn. Ji aliye din ji bi navê Nuri Kocabiyik amîrekî polisan hatibû kuştin.

Kesên ku bi panzêran avêtibûn ser malê digotin bombe teqîye, lê xuya bû ku tola amîrê xwe ji Dîlan û Bêrivanê hilanibûn. Di mitbaxê de ne tûp û ne ji ampûl teqiyabû. Zarok di bin dezgeha mitbaxê de gulebaran kribûn. Binê dezgehê mitbaxê ji xwinê sor bûbû. Zilamekî gundiyê wan bi navê Ridvan Altun ji, piştî bûyerê li hemberî xaniyê wan bi guleyekî kuştibûn û pişt re ew ji avêtibûn nav gola xwinê.

AZADIYA WELAT / EDENE

Valakîrin û şewitandinâ gundan berdewam e

IHD'ya Stenbolê roja 7'ê gelawêjê daxuyaniyek da.
Li gorf vê daxuyaniyê gundiyyê Gajik û Harçatura Gêxiya Bingolê serî li IHD'ê dane û diyar kirine ku gundêwan bi destê hêzên dewletê hatine şewitandin.
Tê gotin ku kalekî 70 salî bi navê Şahin İlhan li Doğansaya Midyadê ji aliye leşkeran ve hatiye ulebarankirin

Dî ser gotinê Serokwezir Necmettin Erbakan ên têkilî vegerandina koçberan re du meh derbas bûn, Lî rapor û daxuyaniyê li ser vê mijarê, eşkere dikin ku di vî warî de tu gav nehatine avêtin, berevajî van gotinan, valakîrin û şewitandinâ gundan hê ji dewam dike.

Di mehekê 30 gund hatin valakîrin

Wekî mînak IHD'ya Amedê roja 19'ê tîrmehê daxuyaniyek dabû, di vê daxuyaniyê de bi gelek mînakan tê nîşandayin ku vegera gundan derew e, hê ji Gund bi darê zorê tê valakîrin. Li gorf daxuyaniyê ji destpêka meha pûşperê heta 12'ye tîrmehê li deverên cur bi cur ên Kurdistanê zêdetirî 30 gund hatine valakîrin û şewitandin.

Li aliye din, heftiya çûyî Cigirê Sekreterê Giştî yê CHP Sinan Yerlikaya bi civîneke ji bo çapemeyî diyar kir ku hikûmet di warê çareserkirina kîşeyâ kurdi û vegerandina gundiyan de ne ji dil e. Her wiha wî got: "Koçberiyê mirov xistine rewşike wisa xerab ku mirov ji bêgavî karên bêsîncî dikin, ji bo nanekî laşê xwe difiroşin." Li gorf gotina Yerlikaya li Elezîzê kesên ku ketine vê rewşê hene. Her wiha Sinan Yerlikaya diyar kir ku li Xozata

Dêrsimê di salineke dîlanê de 15 malbat bi hev re dimîn û ji derfeta xebatê bêpar in, ji nêz de ketine.

Li aliye din IHD'ya Stenbolê roja 7'ê gelawêjê bi daxuyaniyekê helwesta hêzên dewletê ya li hemberî mirovên kurd eşkere kir. Li gorf vê daxuyaniyê gundiyyê Gajik û Harçatura Gêxiya Bingolê serî li IHD'ê dane û diyar kirine ku gundêwan bi destê hêzên dewletê hatine şewitandin.

Kalekî 70 salî gulebaran kirin

Her wiha daxuyanî li ser kirinê hêzên dewletê du mînakîn din ji pêşkêş dike. Tê gotin ku kalekî 70 salî bi navê Şahin İlhan li Doğansaya Midyadê ji aliye leşkeran ve hatiye gulebarankirin. Dîsa li Arnavutkoya Stenbolê malbaktekî serî li IHD'ê xistiye û didezanîn ku hêzên dewletê bi lêdan û heqaret dest danîne ser antêne wan i peykê ji bo ku li MED-TV temaşe nekin.

Li ser vegerandina gundiyan li gundêwan Mazlum-Derê ji meha çûyî raporek amade kiribû, di vê rapore de hin pêşniyaran cih digirtin ji bo ku gundi karibin vegerin gundêwan xwe;

Divê ewletiya canê gundiyan hebe; gund ji nû ve bêv avakirin; ji bo ku gundi karibin debara xwe bikin, derfet bêv peydakirin; gundiyyê gundêwan li

nik hev ji bo ewletiyê hewce ye karibin tev vegerin; divê misogerî hebe ku wê careke din gund neyên valakîrin; divê Rêveberiya ne-asayı û sistema cerdevaniyê ji holê rabin. Di gel van pêwist e mayîn û kemînên ku jiyana gundiyan tehdît dikin, bêne paqîjkirin.

Ji bo vegerê aştî pêwist e

Li aliye din IHD ji bo vegerê pêkânî van mercan dixwaze; Divê agirbesteke duhêli pêk were; timên taybet ji herêmê vekişin, efûye giştî derkeve; hemû qeyd û bendên li ber azadiya derbirînê rabin û divê di zagona bingehîn de ji bo naskirina mafen kurdan guherînê pêwist çêbin.

Em daxwazên weki agirbesta duhêli, efûya giştî, guhertina zagona bingehîn deyîn aliye, hikûmetê ne dil heye ku rêveberiya ne-asayı rake, ne ji sistema cerdevaniyê belav bike. Jixwe hemû kesen ku ji bo vegerê serî li rayedarên fermî didin, girtina çekan li wan tê teklifkirin. Ji ber vê yekê ji vegera gundiyan negengaz e.

Îro mercen jiyana koçberan her roj giran dibe, di gel bêkarî û birçimayînê, nexweşiyê têger ji rûdidin. Li bajaren mîna Amed, Wan û Culemergê gelek zarok ji ber van nexweşîyan dimirin. Lewre ji qala serhîdanen nû tê kirin.

SAMÎ BERBANG

Ji bo berhevkirina zargotinî metoda zanistî

Xebatê ku di warê zargotinî de çêbûne, mirov dikare bibêje ku piraniya wan ji pergaleke zanistî piçekî dûr in. Her çiqas ev xebatê ku çêbûne ji bo windanebûna zargotina kurdî pir girîng bin jî, piço piço ne û ji aliye naverok û teknika xwe ve, bi awayê nûçeyên rojnameyan hatine amadekirin.

Berhemên zargotinê mîna; dûrik û helbestên gelêri, çirok, gotinên pêşîyan, pêkenok, tiştenok, metelok û hwd... bi xwe di nava jiyana gel de pêk hatine. Berhevkarî jî ançax bi xebateke zanistî dikare pêk were.

Kêmasiyên di berhemên heyî de

Heta niha gelek xebatê di warê zargotina kurdî de çêbûne, mirov dikare bibêje ku piraniya wan ji pergaleke zanistî piçekî dûr in. Her çiqas ev xebatê ku çêbûne ji bo windanebûna zargotina kurdî pir girîng bin jî, piço piço ne û ji aliye naverok û teknika xwe ve, bi awayê nûçeyên rojnameyan hatine amadekirin. Divê mirov bi vê xebatê tenê nemîne.

Ev xebat bi saya rojname û kovaran bi zimanê kurdî an jî bi zimanê tirkî, ji devkî derbasî niviskî bûne. Mînak: ji van kilam û destanê ku dengbêjan gotine; pêkenok, tiştenok, metelok û gotinên pêşîyan û hwd. ançax ji bo xebatê akademik karin bibin bingeh.

Ji ber vê yekê ez dixwazim bala kesen ku li ser zargotinan dixebeitin, dixwazin karê akademik bikin, bikişînim ser çend xalan. Ji bo bijartin û berhevkiyâ çirok, tiştenok, gotinên pêşîyan, lawij, dûrikan teví xalêni ji hev cuda hene, gelek xalêni hevpar ji hene. Bi awayekî giştî xalêni hevpar ev in:

Metoda ku divê bê şopandin

1. Der heqê gundênu ku çirok, tiştenok, dûrik lê bê berhevkin an jî bijartin de, pêwist e berhevkar xwedan agahî be

2. Der heqê kesen ku berhemên zargotinî jê bê girtin de pêwist e agahî hebe.

3. Di dema nivisina berheman de divê lêkolîner hin qeydeyan li berçavan bigire.

Heke mirov van xalêni ku me li jor rez kirin, hinekî veke;

1. Di nava berhemên folklorê (zargotin) û dorhêlê wê de pêwendî hene. Berhevkarî û lêgerîn li ku

Heta niha gelek xebatê di warê zargotina kurdî de çêbûne, mirov dikare bibêje ku piraniya wan ji pergaleke zanistî piçekî dûr in. Her çiqas ev xebatê ku çêbûne ji bo windanebûna zargotina kurdî pir girîng bin jî, piço piço ne û ji aliye naverok û teknika xwe ve, bi awayê nûçeyên rojnameyan hatine amadekirin.

xebateke zanistî bingehêke qewîn amade kiriye. Ev ji bo xebatê destpêk e.

Agahiyê der barê kesê çavkanî de

3. Kesê ku wê berhemâ zargotinî jê bê girtin, der heqê wî de hin agahiyê wekî temen, cih, cinsiyet; berhemâ ku dide nivisandin ji ku anîye û hwd. pêwist e.

Her wiha ger derfet hebe, divê mirov bipirse ka ew berhem ji kê hîn bûye, asta gihişibûna wî ci ye, di warê çandê de jî di warê hêvotina giştî de cihê wî/wê ci ye; yanê ew kes xwende ye an ne xwende ye; qet derketiye derveyî gundê xwe; di xebatê xwe de profesyonel e; wekî ji dorhêla xwe çirokbêj û hunermend tê nasîn? Ger hunermend be, hunera xwe ji kê hîn bûye û bi ci aleti xebatê xwe didomîne?

Li ser helwesta berhevkar

3. Ji bo ku xebat bi zanistî bê nivisandin, divê lêkolîner ne alîgir be. Tiştên çê û yên xerab neke nava xebatê; divê berhemên ku tê nivisandin nebe grûbêñ çê û yê xerabiyê. Berhem ji aliye ehlaqî ve ci ifade dike, ne karê lêkolîner e.

Ji bo berhevkar hemû berhem birûmet in. Kesê ku berhem jê tê standin divê nekeve bin bandora lêkolîner. Lêkolîner divê bibaldar be da tu tiştekî kêm nemîne û di vî warî de hemû pirsan bike.

Lê berhevkar ne mecbûr e ku girêdayî devokê herêmî be. Hinek biwêjîn ku bi devokê herêmî bên gotin, rastnivîs çewt be, lêkolîner dikare rast bike. Lê divê biwêj û saziya hevokê herêmî jî bê parastin ji aliye berhevkar ve. Mînak: Ji ajneberiyê re, melevanî tê gotin; divê berhevkar van herdulan jî binivise û wekî wan bihêle.

Ji ajneberiyê re, melevanî tê gotin; divê berhevkar van herdulan jî binivise û wekî wan wekî wan bihêle. Piştî ku lêkolîner an lêgerîner ev taybetî hemû bi cih anîn, ji bo xebateke zanistî tiştekî din heye:

Divê ew nav û paşnavê xwe, xebat di kîjan dîrokê de çekiriye binivisine. Ancax xebateke bi vî awayî zanistî ye ji bo zargotinê; bi gelemperi û bi taybeti jî, ji bo zargotina kurdî.

FEREK KUREŞİVAN

Hinek biwêjîn ku bi devokê herêmî bên gotin, rastnivîs çewt be, lêkolîner dikare rast bike.

Lê divê biwêj û saziya hevokê herêmî jî bê parastin ji aliye berhevkar ve. Mînak: Ji ajneberiyê re, melevanî tê gotin; divê berhevkar van herdulan jî binivise û wekî wan bihêle.

çêbibe, lêkolîner divê di wî warî de xwedî agahî be. Ger ev tune be, lêgerîner, der heqê berhemên zargotinî de nabe xwedî agahiyê zanistî. Mînak: Heke lêkolîn li gundekî çêbibe divê pirsên weki; dûrbûna ji bajêr; debara gundiyan bi ci dibe; gelşeya koçberî heye; saziyên gundîn hevpar (bênderê gund, dibistan û hwd...), çend gundi xwedî zevi ne; li gund zeviye herî pir û hindik çiqas e? Ger lêgerîn van bi cih bîne, ji bo

Dahûrîna peyvan (2)

Kebanî:
Peyv hevedudanî ye
û ji du hêmanan çêbûye:
"key" û "bano."
"Key" di wateya qral de ye
û "bano" jî di wateyê
xanim, qralîçe, prense
de ye. Çawa ku di
destana Memê Alan de
Tavbano, Hîvbano,
Stêrbano wekî keçen
keyê firşteyan tê
pêşkêşkirin.
Îro peyva "keybano" bi
awayên cur bi cur tê
bilêvkirin; mîna "kevanî",
"kebanî", "kewanî" û hwd.
Ji hêla din ve jî, ji aliyê
wateyê ve ev peyv ango
"kebanî" di şuna "bermalî" yê
de tê bikaranîn.

Di vê nivîsa xwe ya duyemîn de jî, em dê xebata xwe ya li ser dahûrîna peyvan (tehlîla kelîmeyan) berdewam bikin. Çawa me berê jî gotibû, hin peyv hene ku bi domana demê re, hem ji aliye teşe û dirûv ve û hem jî, ji aliyê wateyê (maneyê) ve dageriyane û ji rastiya xwe dûr ketine.

Bêyî ku em dirêj bikin, em dê dest biavêjine dahûrîna peyvan:

Birazî û xwarza: Ev her du peyv jî, peyvîn hevEdudanîne û radeya lêzimtiyê didin xuyakirin. Em pêşî peyva birazî hildine destê xwe.

Peyv ji "bira" û "za" yê hatiye pê. "Bira" jixwe tê zanîn, em dê tenê li ser "za" yê rawestin. "Za", ji lêkera zan, zayînê hatiye bidestxistin.

Di farisi de, di şuna "za" ya kurdi de "zade" tê bikaranîn; ku ew jî, ji "za" û "de" yê çêbûye.

Ew parkîta "de" di kurdî de jî heye. Wekî talde (tal+de). Tal li vir di şuna "vala" de ye, ku hem kurmancıaxêv û em jî kirmancıaxêv wê bi kar tînin.

Piştî van daxuyaniyan, em disa werin ser peyva "birazî". Ev peyv ji bo zarokên birayan (çi yên kekan û çi jî ji bo birayên biçûk) tê bikaranîn. Ew zarok çi keç û çi jî law bin. Gava ku keç be jê re "biraziya min" tê gotin, gava ku law be jî îcar "biraziye min" tê

gotin.

Der barê teşe û dirûvê peyvê de jî em li serê bisekinin. Peyv çawa ku ji "birazî" pêk hatiye, bi qonaxa demê re li "birazî" dageriyaye.

Îcar em peyva "xwarza" hildine destê xwe. Bêyî ku em zêde peyvê ji hev bikin, em dê ramanê xwe der bârê wê de bibêjin. Ji ber ku her du peyv di eynî rewşê de ne.

Peyv ji "xwar" û "za" yê hatiye pê. "Xwar" di wateya xwişk, xweh û xwengê de ye. "Za" jî, wekî ku me li jorê daxuyand ji lêkera zan, zayînê hatiye bedestxistin.

Ev peyva hanê jî, ji bo zarokên xwişk an hetê (xwişka mezîn) tê bikaranîn, çi keç û çi jî kur bin. Mîna "xwarziya min" an "xwarziye min."

Li vir em vê jî bibêjin ku, warê bikaranîna her du peyvan jî fireh e û li gorî radeya kesan, di malbatê de tê bikaranîn. Nimûne: zarokên pismam an jî dotmamên mirov jî, ji mirovan re dibin xwarza an jî birazî.

Kengê: Ev peyva hanê jî, ji du hêmanan, hatiye pê. Em bi hêsanî peyvê dikarin wiha dahûrînin: "ci" û "heng." Li vir "heng" demê ifade dike û "ci" jî, cînavka pirsyarkî û "awa" an jî "hawa" navdêr e. Li hin deveran di şuna "awa" de "hawa" jî tê bikaranîn. Nimûne bêhawa, ev rengdêr e û di wateya "bêşekl" de ye. Bi taybeti ji bo kesen li ser soza xwe namînin, li her milî lê dixin û ku mirov bi wan nikare ewle bibe.

Kebanî: Peyv hevedudanî ye û ji du hêmanan çêbûye: "key" û "bano." "Key" di wateya qral de ye û "bano" jî

di wateyê xanim, qralîçe, prense de ye. Çawa ku di destana Memê Alan de Tavbano, Hîvbano, Stêrbano wekî keçen keyê firşte yan (peri) tê pêşkêşkirin.

Îro peyva "keybano" bi awayên cur bi cur tê bilêvkirin; mîna "kevanî", "kebanî", "kewanî" û hwd.

Ji hêla din ve jî, ji aliyê wateyê ve ev peyv ango "kebanî" di şuna "bermalî" yê de tê bikaranîn.

Melkemot: Peyv ji du hêmanan "melek" û "mewt" ê hatiye pê. Her du jî erebî ne û di şuna "rihistîn" de tê bikaranîn, ku qest jî Ezraîl e. "Melkemot, wekî "nêrkemot" jî tê bilêvkirin. Em li ser peyva "mewt" ê ji rawestin, ku ew tê wateya "mirin" a kurdi.

Çawa: Ji sê hêmanan hatiye pê. Ji "bi", "ci" û "awa" an jî "hawa". Bi qonaxa demê re li "çawan" an jî "çawa" yê dageriyaye. Li vir "bi" daçek, "ci" cînavka pirsyarkî û "awa" an jî "hawa" navdêr e. Li hin deveran di şuna "awa" de "hawa" jî tê bikaranîn. Nimûne bêhawa, ev rengdêr e û di wateya "bêşekl" de ye. Bi taybeti ji bo kesen li ser soza xwe namînin, li her milî lê dixin û ku mirov bi wan nikare ewle bibe.

ZANA FARQÎNÎ

Ka emê kengê vege?

FIRAT CEWERÎ

Min van rojan bîranînên Dr. Nûredîn Zaza bi tirkî xwend. Ew bi wergera Aytekîn Karaçoban û di nava Weşanên Mezopotamyê de derketiye. Çiroka jiyana wî ya bi trajedî tesîreke ecêb li min kir. Min di çiroka jiyana wî de resimekî heftê salane yê kurdan dît. Resimekî reş... Resimekî ku pêwistiya ponijandina rewşenbîrên kurdan li ser heye. Nûredînê zarok piştî şikanidina Serhildana Şêx Seîd mecbûr dimîne ku bi kekê xwe Dr. Nafiz re welatê xwe terk bike û piraniya jiyana xwe li sirgûnê bidomîne.

Nûredîn ji malbateke aristokrat ya kurd tê. Kalikê kalikê wî bajarê Madenê ava dike. Piştî ku dewleta Osmanî ji kalikê wî aciz dice ordiyeke leşkerên xwe dişîne ser, da ku wî ji Madenê derxîne. Ew ji bo ku pêşî li wêrankirina bajarê Madenê bigire, li ber ordiyê dest hilnayne, kîncen derwêşan li xwe dike, berê xwe dide welatê Yemenê û piştî bi salan (mayîna) li wir di nava bêdengî û tenêtiyê de wefat dike. Nûredîn Zaza ji dil behsa vî kailkê

kalikê xwe dike. Bermayê vî kalikî, yanê bavê Nûredîn Zaza ji xwende bûye û li gorî dema xwe rewşenbîrekî kurd bûye. An jî ji rewşenbîrîtiyê wêdetir aristokratekî kurd û Osmanî bûye. Mirovekî bîrbir, sergiran, welatbez û dûrbîn bûye. Ew mirovekî dostê ilim û dijminê nezaniyê bûye. Lewma ew zarokên xwe dide xwendin û tu carî dûrî huner û edêbiyatê namîne. Nûredînê ku di malbateke wiha xwende û rewşenbîr de digîhê, bivê nevî bal û meyla wî jî li ser xwendinê heye, di jiyana xwe ya sirgûnê de jî hema ku firsenda wî çêdibe, ew dixwîne. Lî ew bi tenê bi xwendinê jî nayê ser; ji bo hişyarkirin û ji nezanî û stemkariyê rizgarkirina kurdan jî, mecbûr dimîne ku xwe biavêje nava siyasetê. Lewma ew li her sê-çar welatên dagirkerên kurdan di heps û zîndanan de dimîne, işkence û neheqîya dînyayekê dibîne.

Nûredîn Zazayê ku di deh-diwanzdeh saliya xwe de dev ji welatê xwe berdaye, di navsaliya xwe de dixwaze lê vegere û li wir dest bi jiyaneke nû bike. Lî belê piştî kurt-edemekî serê wî bi karbidestan re dikeve belayê û dîsan mecbûr dimîne ku welatê xwe terk bike û li Ewrûpayê bi cih bibe. Gava ew cara dawî ji Tirkîyê derdiikeve û xwe dijîhîne Swîsreyê, mîna ku gihiştibe azadiya xwe, bêhnekê ji dil berdide û hezkirina xwe ya ji welatê xwe yê azad, ji Swîsreyê re tîne ziman. Lî wekî mirovekî kurd, ew trajediya kurdan a heftê salen dawî jî tîne bîra mirov. Heftê salen

bi kuştin, bi eş û elem, bi koçberî û sirgûnan ve tijî... Koça me ya dawî koça hêştêyiye. Bazdayê vê koça hêştêyiye, ji xwende û rewşenbîrên kurd pêk tê. Xwende û rewşenbîrên ku ji avisbûneke bi qolincê xurt zane çêbûne. Li welatên paşmayî gihadina rewşenbîrên karê herî zehmet hatiye holê, îro her ku diçe ew û welatiyê xwe ji hev bi dûr dikevin. Em bi hesreta welêt û bi hesreta vege dijîn. Lî dem û dîrok li benda me ranaweste. Welat tê guhertin, bi zorê an bi xweşî jiyana gundîtiyê ji navê radibe, jiyaneke bajarvanî li welêt dest pê dike. Kal û pîrên dema me wefat dike, zarokên ku piştî me çêbûne, îro bûne keç û xortên gihiştî. Hevalên me yên ku mirine, yên hatin kuştin û yên ku baz dane. Malbatên me, ji hev dûr ketine. Nas, meriv û malbatê gelekan ji me ji welêt bar kirine, li bajarên mezin bi cih bûne. Niha, welatê ku di xeyala me de ye dûrî resimê zarokî û xortaniya me ye. Her rojekê ku derbas dibe, me û welatê me ewqasî ji hev bi dûr dixe, reheke me diqete. Xewn û xeyalên me, fantazî û daxwaziyê me û welatiyê me ji hev bi dûr dikevin. Em li biyanistanê bi hesret û evîna welêt dijîn. Di nava jiyaneke modern de, em li nostaljiyê digerin; dilê xwe pê xweşî û şâ dikin.

Bi hêviya hevdudîtina li welêt û li welêt geşkirina ziman, edebiyat û kultura kurdî...

Rengê rêveberiya tîrkan

Di pergala
dewleta tirk de
sîmgeya artêşê
“Seyfiye” tê zanîn.
Maneya wê jî di
ferhenga osmanî û tîrkî
de şûr e.
Nivîskar Çetin Altan
di pirtûka xwe ya bi
navê “Rûyê Dîrokê yê
veşartî” de, serbirîn
çawa nav û nexşek e ji
wan re.

Binemala osmaniyan artêşâ xwe ya bi navê Yeniçeri, bi piranî ji zarokên hindikahi-yê Anadolê pêk anîbûn. Ev hê bi zarokî ji malbatêwan bi darê zo-re dihatin veqetandin û di leşkergehan de dihatin mezinkirin. Di dilê wan de ne “tîrsa Xwedê”, ne jî hezkirina mirovan dima. Dirûşmeke wan a navdar hebû. Dema bigotana “Em naxwazin” (istemeyiz) padîşah li ser textî dihatin xistin, werîs dikete stûyê serokweziran û şehzade di dergûşan de dihatin xeniqandin. Di dema padîşahen nû de, ger cûlusa wan bi dilê wan nebûya, an jî kêm bidîtana, dimeşîyan ber sarayê û bi kepê xencerên xwe ve bi wan dileystin.

Osman ê II, Selîm ê III. û hin kes bi destê yenîceriyan hatin kuştin. Di dîroka osmaniyan de her wekî şûrê Demokles, li ser serê padîşah, serokwezîr û vezîran radiwestiyan. Ew her dem di bin tîrsê de digirtin. Ew şehzadeyê ku xwe helpesandiba wan, ew diçû ser textî, yên din jî stûyê xwe dirêj dikirin bin şûr û xencerên wan.

Sultan Mehmûd xwest ku wan bide hilweşandin, lê rehêwan bi temamî ji bingehî nedane hilkêşandin û neanîn der. Di dûmähîka belavbûna împaratoriye de komara nû jî mixabin careke din bi destê hin paşayê xwînxwar ên ku di wî kuçikî (kurik) de mezinbûyi ve

hate sazkin. Zagonê bingehîn li gorî borîn û berjewendiyênen xwe pêk anîn. Maka zagona paşayan bi destê kirêgirityênen xwe dane çekirin. Sê caran parlementerên di bin siya wan de hatî hilbijartin jî şandin malêñ wan. Sê caran jî qifil xistin dergehê parlementoya des-tûrdayî. Serokwezîr jî li ber çavêñ din-yayê kêşandin sêpê û hilavêstin.

Rayedarêن sivil piştî leşkeran tê

Di 70 salan de, di nav 9 serkomaran de 7 jê leşker bûn. Herduyêñ din jî piştî destênen xwe ji wan re danîne ser singê xwe, rûniştin li Qesra Çankayayê. Bi navê Ewlekarîya Dewletê civatek çeki-rin. Di nav wê hêzê de jî zêdehiya endaman ji leşkeran bû û hemû biryar weki ditin û daxwazên wan hatin wergirtin. Di civînên fermî de wezîrê berevaniyê wekî xulamekî ku li paş axa bimeşê, ew jî dûvajokê serokê artêşê ye.

Ji bo hemû êrişen ji derive û ji nav ve, bîryaran bi serê xwe didin. Ew meclîsa ku li ser dergehê wê nivîsandî “Serwerî bêqeyd û merc ya gel e” çend rojan bi şûn de agahdar dîkin. Hikûmeta Tansuyê, par biharê çûyîna leşkeran a başûrê Kurdistanê, ji rojnamevan û ajansên biyanî bihist. Ji ber ku di xîmê xwe de komar komareke leşkerî ye. Zagonê hilbijartinê jî, wan dane çekirin. Yen ku di dîtina wan de nebin di kunen

bêjîngê de naçin xwarê û rûnanin li ser wan kursiyan. Yen ku di diduyê adara 1994’ân de parlementerên Partiya Demokrasiyê (DEP) ji meclîse avêtin derve jî ew bûn.

Yen ku di destpêkê de rêka zilamê ‘Pergala Adil (Adil düzen)’ jî birîn dîsa her ew bûn. Mêjû dide xuyan ku querqeşê û aloziyênen nav welat ji bo wan her bûye derfet, sedemê ferman û talan-nê.

Leşkeren tîrk li ser rîça kalikên xwe ne

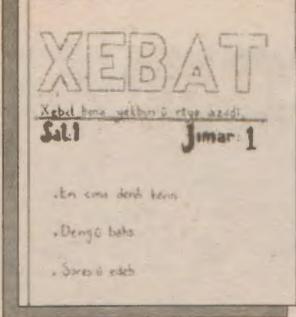
Di cenga Kurdistanê de leşkeren da-girkeran serê hin gerîla yên birî hilgiribûn destê xwe, wêne pê dabûn şandin. Li ser weşandina wan, xwe li ber rexneyan nikariyan bigirin. Har û dîn bûn, belavok belav kîrin û xwestin rûyê xwe yê hov ji dînyayê veşérin. Di xwendingejan de bîrdoza dijminahiya gel; koçberkirina mirovan, valakirina gundan, zordarî û kuştinê nişanî mirovan didin.

Di pergala dewleta tîrk de sîmgeya artêşê “Seyfiye” tê zanîn. Maneya wê jî di ferhenga Osmanî û tîrkî de şûr e.

Li jêrê ez dê çend minakêñ serfirandinê pêşkêş bikim. Ew jî bi pênuşa nivîskar Çetin Altan. Binêrin birêz Altan di pirtûka xwe ya bi navê “Rûyê Dîrokê yê Veşartî” de, serbirîn çawa nav û nexşek e ji wan re.

“Serê serokwezîr Ehmed Paşayê ku-re Dûkaîn bi destê axayên sarayê hate birîn”. “Yavûz Selîm di cenga Misirê de serê serokwezîr Yûsif Paşa da birîn û serê jêkirî sê rojan li gel xwe gerand”. “Serê Serokwezîr İsmail Paşa, Rodosê Celâdi firand. Serê wî yê birî şandin Stenbolê”, “Serê Serokwezîr Elî Paşa-yê Çorluyî li Midilliyyê hat birîn û serê wî şandin Stenbolê”, “Serê Serokwezîr Gürçî Mehemed Paşa piştî ku jê kirin, li Vîdosê danîn ber padîşah”, “Cesedê Serokwezîr İbrahîm Paşayê Nevşîrî yê bêserî, li Meydana Sultan Ehmedê hate parçekirin”, “Cesedê Serokwezîr İbrahîm Paşayê Kabakûlakî li Girîtê hate birîn û şandin Stenbolê”, “Serê se-rokwezîr Behrî Mistefa Paşa li Midilliyyê hat jê kirin û anîn Stenbolê”, “Se-rokwezîr Şerif Hesen Paşa di xewê de hat kuştin û serê wî yê jêvekirî anîn Stenbolê.” Serê Şehzade Qasim yê birî ji Padîşah Yavûz re şandin.”, “Serê Silêman Çelebî yê birî ji birayê wî Mûsa Çelebî re, paşê jî serê Mûsa Çelebî jî ji birayê wan yê din Mehemed Çelebî re şandin.”

Ev hema tenê çendek bûn ji “rûyê dîrok a veşartî” kesên ku bixwazin serbir û xwînvexwaran binasin bila pirtûka birêz Altan bixwînin. Ka serbirîn karê kî ye?

● **Di Gelawêja 1978'an de kovara 'Xebat ji bo Rizgariya Kurdistan' hate derxistin. Kovar, weşana Partiya Demokrat a Kurdistana Tîrkiyê (PDK-T) bû. Pişîf kongreya partîyê ya 1977'an ev kovar hatîye derxistin. Kovar bi tîrkî bû, lê hin nîvîsên bi kurdî jî tê de cih digirtin. Kovar bi awayekî nehîn li ser kaxîzên teksîf dihate zêdekirin. Li ser hejmara kovarê ya pêşîn ev nîvîs cih digire: "Hemû karkeren dinê û gelên bindest yek bin!" Pişîf kongreya PDK-T'ê ya 1981'an navê partîyê diquhere, dibe "Rizgarîwazên Neteweyen Kurdistanê (KUK)". Li ser kovarê jî hin guherin çedîbin; ji hejmara 7'an pê de ebatê kovarê bîçûk dibin**

Ü ll ser jî ev nîvîs cih digire: "Kovara Navendî ya Rizgarîwazên Neteweyen Kurdistanê".

● **Gelawêja 1991'am, Kovara NEWROZ dest bi weşanê kir. Kovar ji sê mehan carekê hatîye weşandin; ji 64 rûpelan pêk hatîye û bi kurdî-tîrkî derkettiliye. Kesen wekî E. Sebat, Huseyin Kurekçi, Edip Polat di vê kovarê de nîvîsandine.**

● **22.8.1992'an ku li Şîrnejê serhildaneke girseyî pêk hat, îcar dewletê ji bo ku careke din tiştefî bi vî awayî neqewîme li herêmê êrişen li ser gel zêdetir kirin. Gel jî li hemberî van êrişan zêdetir li hemberî dewletê li ber xwe da.**

AWIR

Mewlewî û siruşt

Mewlewî nawî Abdulrahman Mela Seid e, le salî 1806 le gundi Tawegoz hatote dînya. Le salî 1882, le temenî 76 salî da, le Nawçey Serşate jiyani xoye xakî Kurdistan aspêrê.

Lêre da bêguman Siruşt çiray ronakî hemû hozanwanêke ke bizwênerî hest û sozî de-rûmî, ci hozanwan yan huzerzan, ke temaşay dîmenî ciwanî Siruşt deka, hestêkî bizwêner le naxî soziyewe hel equlê û decoşenê, naçar de-bê ew soz û heste be şewey şîr yan stran le derûniyewe der bixat.

Lêre da mebestim ziyatir le ser hozanwanî kurdi mezin, mamestay nemir Mewlewî ye .. ke çon Siruşt û dimenî ciwanî Kurdistan, hest û derûnî Mewlewî .. Bizwandûwe û kewtote têrwanî-nî siruştkey dewr û pişîf xoy her wek sofi û dêwane kewtote basî ciwanî siruştkey.

Lêre da be pêwistî ezanim, basî ewe bikem ke çon peywendi xoşewistî le nêwan xoy û siruşt hatote kayewe, be radayek ke hozanwan Mewlewî destberdarî xo debê û dergay frawanî dîl exate ser piş, bo ewînî dildarî nêwan-yan ew perî guncawî û hogîrî nîşan bidat. Hozanwan be radayek peywendi-yekey tînî girtûwe ke çî tir be rûkeşî temaşay siruştî nekirdûwe, belku le şîre-kanî da deçete naxî siruştewê ke le wesîf serzarekî detrazî û têper dekat, degate derbrînî hest û nest û soz û ewîn.

Hozanwan lêre da arezûy betîni le ast ewîndarî da asoy siruştostî geyis-tote radayek ke xoy, jiyan, soz, ewîn, bir endêsey, hemû heste mirowayetîye-kanî da derjete ser siruşt da û itir be her layêk da temaşa bikay le şîrî Mewlewî debînî, her Gule pêdekenê û Ne-

Weharen, teşrif xal xasan pey herd kem kem ciwanî awerd, pîrîş berd cem cem Sosenan ci taq tewq werdan ser dan neherdan perê ham ferdan we ruy zaxan da çinur lul werdan pey pay Giyan tor dam amade kerden bereza bew çîn tuxray ta ta we Semal mişa noş, yanî: wey lawe Nergiz we mes mes midê û: Ken ew kes koşey çak dil wer nedo çê des

Mewlewi helbestwan cige lewey tabloyekî rengînî pir le wêney heme corey cuwan û dilgirman bo dekêşê, ke serinc rakêş û xem rewê bê debînî jiyan degate ser dimenekanî tobloke wek komele mirwêkî hestyar û be soz nişan dide.

Le paş em lêkolineye hez dekem be kurtî basî jiyani şaiîri berêzî asima-nî kurdayedî bidwêm.

Mewlewî nawî Abdulrahman Mela Seid e, le salî 1806 le gundi Tawegoz hatote dînya, seretay xwêndinî le lay bawkî xo dest pê kirdûwe, payan le Nodşe cuwete xinwendinî feqêti her be ewdalî xiwendinî serî le gelê bajarê û gunda dawe. Gelêk karî mezinî be dest girtûwe û aşti nêwan xêlanî kurdi be encam geyandawe. Ta le salî 1882, le temenî 76 salî da, le Nawçey Serşate jiyani xoye xakî Kurdistan aspêrê.

DILÊR

Bilind El Heyderî wefat kir

Helbestvanê Iraqî yê mezin, Bilind El Heyderî roja 6'ê gelawêja 1996'an li nexweşaneyeke Londonê mir.

Ew sala 1926'an li Bexdayê ji dayik bû, di sala 1966'an de berê xwe da Beyrûdê û li wir di rojname û kovarê erebî de kar kir. Sala 1977'an çû Londonê û li wir ma heta roja mirinê. Ew yek ji me-zintirîn helbestvanê ereb, ji yên sedsa-la bîstan tê jimartin. Ji ber ku wî pir xizmeta zimanê erebî kir û gelek diwan çap kirin, ku roleke wan a gîring di pêş-

xistina ziman û toreya erebî de hebû. Ew bi eslê xwe ji kurdên Başûrê mezin e, lê mixabin, tu carî di helbesten xwe de nêzîkî pirsa kurdayediyê nedibû. Ü her digot: "Zimanê kurdi têrî min û hes-tên min nake."

Berhemên wî:

Gupegupa heriyê, 1936

Sirûdên bajarê mirî, 1951

Hûn bi berbangê re hatin, 1961

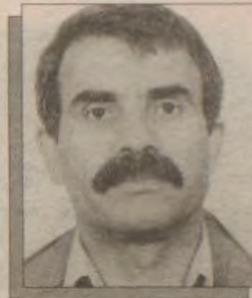
Gavin di xeribiyê de, 1965

Riyêñ sirgûnîyê, 1996

Ü gelek pirtûk û diwan û gotarê din.

ÇAVDÊRÎ

MÎRHEM YÎĞIT

Diyalektîka di navbera doh, iro û sibeyê de

K esen Christopher Caudwell nas dikin dizanîn ku ew rewşenbîrmasêkî navdar e. Ew behsa du celeb rewşenbîran dike: "Rewşenbîrên li doh mane û yêni di wêbeyeye (ayande) dûr de dijîn".

Rewşenbîr hene nagîhin roja xwe, nikarin bi roja xwe re bin. Li pey iro tê, çend gav û çend kilometreyan bi dû zemên de dikulin. Hin jî berevajî, bi siberojeke xeyali û nependî mijûl in.

Li vir pîrsa esasî ew e ku ev her du tîp jî ne bi zemên re ne. Sebra wan li zemanê hazir nayê. Yek, di nav nesaxan de, kes û mirovîn ne di jiyanê de bêhna xwe derdixe, li wir li aramî û hizûra xwe digere. Yê din jî hez ji xewnan dike, ji reşkûtarî dikeve û ji dûr de desten xwe ji civatê re dihejîne.

Yek tu wî bikûji lingên xwe dide erdê û "ev der nîvî dînyayê ye, hûn çermê min li serî min kom bikin ez gavekê ji vir û pêşdetir navêjim. Dev ji min berdin. Herin. Hûn doza ci li min dikin" dibêje. Yê din direve, fisik û kezabê li xwe diwerimîne. Ne li pey xwe dinêre û ne jî kerwan û rîwiyê bi rî de meraq dike. Ling bavê min ling, dawa xwe dixe devê xwe dibeze û ha dibeze. Yek bi doh dilebike û iro ne di bala wî de ye û yê din jî li ku rûne, gotin û sohbet li ser ci dibe bila bibe, ew her qala xewnen xwe dike. Yek jî zemên bi gazar e ji ber ku zeman biley e û yê din hêrs û tore ye ji ber ku zeman cangiran, dixwer nedîti û bêhnfireh e.

Baskekî sêhem jî heye ku li gorî hewcedariyên tevgera rizgarîwazî û aktûlêbûna van hewcedariyan (ev hewcedari dikarin siyâş bin yan jî kultûr, edebî, fîkrî û diplomatîk bin) hewl dide rola xwe bilîze. Ev bask xwe bi zemanekî sînor nake. Ne li doh xwe ji bîra dike û ne jî di nav xewnerojkan de sal û dehsalên xwe dispêre hev.

Carina serekî li doh dixe, bala xwe dide rû û şivila doh, firêze û paleya doh heldisengîne, ders û netîcîyan derdixe. Carina jî firekê dide xwe diçe pêşerojê, ci heye û ci tune ye saxti dike û vedigere iro. Belê cihê aktûl, gasîna kîferatê, guhertin û avakirinê iro ye. Ev alî, vê baş zane ku bîhayê doh ne bi tenê di destê doh de ye. Iro jî tim li ser doh û sibehê xwedî gotin e. Wezin û nîrxên doh û demana sibehê pir girêdayî iro ye, meş û tempoya iro, derecaya çareserkirina pirs û pirsgirêkîn iro û heq derketina ji wan e. Helbet rewşenbîrekî ku karê wî pêdaketina zemanê buhuri ango dîrok e, yekî ku lêkolinere wêbê û pêşerojê ye û siyasiyekî ku bi her cure pirs û pirsgirêkîn zemanê li dar re li hemberî hev e û divê çarepêdekir be, dê bi mîzên û pîvanîn cihê meseleya zemên binirxînî.

Malzemeyê dîroknîvisan ne "ya ku dibe", her wiha ne "ya ku dê bibe", belê "ya ku bûye" ye. Divê çarçoveyê de dîroknîvisek û hin caran jî lêkolinerek bi mijûlahîyen xwe li doh in, lê ev mijûlahî li doh jî bin, zêdetir ji bo iro û piş re jî ji bo pêşerojê ne. Mirovî bi zemên re ye, ji noqta iro û pirsgirêkîn jiyanâ iro, li dîrok û li wêbeyê dinêre û di nav doh û sibehê de dibe pir û xelekek saxlem. Têkiliya xwe berdewam bi doh re diparêze û seraqet vê têkiliyê bi nû ve dike. Li aliyejî jî bala xwe dide pêşerojê û xwe di vî cebhî de jî naşemirîne, sersarî û bêxemîyan nake.

Helbet ev kategorizekirina sêşaxî mîna her kategorizekirineke din pir gişî û gelemerî ye. Mirov di nav xwe de dikare van şaxan bike çend serşaxen din û bi nimûneyen li jiyanê jî muşexestr bike. Niha bila ewqas be.

Tîştekî din ku gerek bê gotin ev e ku mirovek çendî di nav doh de noq be û çendî di nav ya bihûrî û bûye arşîf de rabe û rûne jî, careke din jî xwe ji zemanê xwe nikare qut bike, xwe nikare dawîşîne Li welatî me ji her welatî zêdetir doh û sibe bi rengekî ku nayen muqayesekirin bi iro ve hatine girêdan. Bi qasî tîşte em iro dikin doh dibe yê me û xetera li ser doh sivik dibe û careke din bi qasî tîşte me iro kir, riya me videbe û pêşeroj û asoyê me rohînir dibe. Hin kes behsa xayîntiya bi zemên re dikin, gerek mirov bi zemên re ne xayîn be, dibêjin. Ev rast e. Ji bo vê jî ewil divê tarîfeke mirov hebe ji bo zemên û mirov li ser zemên xwedî fikrek rast û ilmî be. Ya duhem divê mirov diyalektîka nav zemanê buhûrî, zemanê pêşerojê û zemanê hazır û bandora wan li ser hev baş nas bike.

Berpirsê MED-TV'ye İlhan Kızılhan:

Wê dengê me ji her demê bilintir be!

MED TV ji nû ve
di 15'ê Gelawêjê de dest
bi weşana xwe ya asayî kir.
Berê rojê 6 saet weşan dikir,
niha jî saeta weşana
xwe derxistiye 8'an.
Li ser vebûna televîzyonê
nimînendeyê me yê Ewrûpayê
MAZHAR GÜNBAT
bi Berpirsê MED TV'ye
İlhan Kızılhan re peyivî.

Wekî gerinendeyê televîzyonê,
tu dikarı der heqê rewşa da-
wî ya televîzyonê de xwen-
devanên me agahdar biki?

■ Wekî tê zanîn, MED-TV ji 2'ye
meha tîrmehê ve bi awayekî fermî û
fillî hate girtin. Ji destpêka weşana me
ve dewleta tîrk kampanyayeke mezîn
li dijî me di qada navneteweyî de dabû
destpêkirin. Li cem hemû sazî û ber-
pirsên dewletên Rojava ji bo ku dengê
me bibire, digot "Med, televîzyona te-
rorê ye" û hwd.

Di destpêkê de bi ser neket, ji ber
ku komîsyona ITC'ye li bernameyên
me her roj temaşe dikir, kontrol dikir
û didît ku cu ferg di navbera televîzyo-
na me û yên din ên cîhanê de tune. Ji
ber vê yekê jî zêde guh nedida propa-
ganda û daxwazên dewleta tîrk. Digo-
tin girtina MED'ê karekî dijîqûqi ye.

Em bawer dikin ku televîzyona me
wekî standarta televîzyona BBC,
MBC û hwd. weşanên xwe dike. Ew
gelê kurd û yên Rojhilata Navîn agah-
dar dike. Cara yekem e ku televîzyo-
neke wisa pir-rêng, hem ji aliye zî-
man û hem ji aliye çandê ve weşanê
dike.

Gelek netewe û hindikahiyê bin-
dest ên Rojhilata Navîn, ji televîzyona
me sîdî werdigirin û yên negirin jî de-
rî ji wan re vekiriye ku dengê xwe tê
de bilind bikin.

Sîrketeñ Ewriipa yên peykan jî, ji
vebûna televîzyonekê di warê aborî de
gezenceke mezîn bi dest dixin. Xuya ye
dewleta tîrk ji MED-TV'ye zêdetir pê-
re dane van sîrketeñ ji bo rawestandina
wê. Gelo armâanca Tîrkiyeyê ci ye,
ji bo xwe hêja dibîne ku ew çend pere
bide da ku televîzyon ji bo demeke kin

bê girtin?

■ Eger mirov ji aliye medyayê ve
binirxîne, wê bibîne ku MED-TV
xwe digihîne hemû malen ku dixwa-
zin me temaşe bikin û rastiyê fîr bi-
bin.

Em agahiyê alternatif û nû didin
gel, ji ber vê yekê esas em dengê med-

yekcar bê girtin? Yanê ew nizane ku
ew girtina televîzyonê zêde najo?

■ Em tev dizanîn ku li Tîrkiyeyê
serekî taybet tê mesandin. Ew çiqas
karibe dengekî kêm bike jî, dengê
heyî, çawa ku li kolanen bajaren Kur-
distanê di her fersendê de rojnameva-
nek dikuş, ji bo xwe baş dibîne, ji ber

Nîha Tîrkiye bi Fransayê re peymaneke bi 4 milyar dollarî
îmze kiriye, ji bo karekî di warê telekomünîfasyonê de.

Di vê danûstandinê de Tîrkiye shaleyeke mezîn
dida sîrketeke fransiz bi wî şertî ku Fransa riya weşanê
nede televîzyona MED'ê.

yaya dijber in. Em ne wekî sîrketeke
bazirganiyê ne. Ji ber van egeran,
dewleta tîrk vê yekê ji bo xwe pir bi
xetere dibîne û ji bo rawestandina
MED'ê hemû derfetên xwe seferber
dike.

Hêviya Tîrkiyeyê heye ku MED-TV

vê yekê dev ji êrişen wisa bernade,
welew ku zanibe ev ne çare ye jî. Gîrtina
MED'ê wextî be jî ew ji bo xwe
wekî fersendeke bêhempa dinirxîne.

Mesela di demen dawîn de, medya-
ya tîrk ci nûçeyen di MED-TV de ha-
tibûn weşandin, li gorî xwe diguherî-

ne, berevajî dike û ji nû ve diweşîne.

Gelo dewleta tîrk bi serê xwe tele-
vîzyon girt? Yanê di girtina MED'ê de
hevparêن súcê wê tune bû?

■ Bêguman dewleta tîrk jîxwe bi
serê xwe nikare tiştekî wisa bike, dew-
leten rojavayı hevparên súcê wê ne.
Berjewendiyê dewleten rojavayı li
Tîrkiyeyê li ber çav tên girtin. Pişti
hilweşîna Sovyetê, niha daxwazên
Fransa, Almanya, Britanya ne mîna
yên berê ne. Ew bi xwe jî berjewendi-
yên xwe yên neteweyî diparêzin. Lew-
ma jî dewleta tîrk bi vî awayî dikare ji
aliye siyasi û aborî ve zixtan li wan bi-
de da ku alikariyê bidinê.

Dewleteke mîna Almanya ku heta
meha çaran peyk dabû me, bi mazere-
ta ku em li dijî wan kar dîkin peyk ji
me stand. Yanê esas ev mesele ne tenê
aborî lê her wiha meseleyeke mezîn a
siyasi ye jî.

Bi qasî tê zanîn, li welatên rojava
dewlet erişen rasterast û qaba nabin
ser medyayê, bi taybeti ew erişen pir
bi taktik û hostane li hemberî sazî û
dezgehen ragihandinê bi kar tînin. Fe-
get me dît ku tewra van welatan li
hemberî MED'ê mîna ya dewleta tîrk
bû. Gelo li Ewrûpayê demeke nû dest
pê dike, an jî ev tewra wê bi taybeti li
dijî medyaya kurd wisa cihêreg bû?

■ Hem dewleta tîrk hem jî yên Ewrûpayê
ketin nav şâsiyeke mezîn. Ewrûpa ji bo berjewendiyê xwe yên li
Rojhilata Navîn naxwaze navbera xwe
û Tîrkiyeyê xera bike. Lê belê li hem-
berî Tîrkiyeyê tewrîn hemû welatên
rojavayı ne mîna hev in.

Ez mînakekî bidim. Dema Çiller
serokwezîr bû hate Ewrûpayê û li Par-
lementoya Ewrûpayê soz da ku ewê
ber bi demokrasiyê ve gavên girîng
biavêjin, ji bo ku Tîrkiye bikeve nav
Yekitiya Gumrukê.

Lê nîha em dibînîn ku tişten bere-
vajîyê gotinê Çiller in li Tîrkiyeyê
rûdidin. Gelek parlementerên ewrûpi
niha eşkere dibêjin ku Çillerê ew xa-
pandise, yanê ew ji nîzanîn dewleta
tîrk ber bi ku ve dije, lewma ji bo ku
Tîrkiye hê xerabtir nebe, alîkariyê di-
dinê û ji ber vê yekê dikarin tişten qa-
ba jî bikin.

Di derketina van problem û tewra
qaba ya Ewrûpayê de kîmasiyen kur-
dan jî tun in? Mesela, eger diplomasî-

ya kurdan di qada navneteweyî de xurt búya, wê Ewruûpayê li tenîta Tirkîyeyê di warê siyasi û medyayê de karibuya ew çend êrişî ser kurdan bikira?

❑ Béguman di warê diplomatiq de kurdan di salên dawîn de gavêne mezin avêtine, lê belê em hê jî nikarin bibejin ku di diplomasiyê de em têra xwe xurt in.

Mesela hilbijartina Erbakan a ku Tirkîyeyê ber bi fundamentalizma İslami ve dibe, ji bo kurdên ku bi siyasetê re eleqedar in, keyseke mezin bû ku bi hemû hêza xwe xebateke diplomatiq li hemberî Tirkîyeyê bidana meşandin.

Dewleteke mîna Almanya ku heta meha çaran peyk dabû me, bi mazereta ku em li dijî wan kar dikin peyk ji me stand. Yanê esas ev mesele ne tenê aborî lê her wiha meseleyeke mezin a siyasi ye jî.

Heta, televîzyona me bi xwe jî dirî karibû gelek tiştan bike. Mixabin' em di vî warî de qels man, eger dosten me zêde bin û lobiya me xurt be, wê nikaribin bi vî sekli bi ser me ve wérin.

Di demen dawîn de xebatê me yén diplomatik jî dibin xwedî giraniyeke bitesir. Hejmareke mezin mebûsên ewrûpi jî piştgiriyê didin me, weki din, gelek rojnamevanen wan bi me re ne.

Niha weki ku bêdengiyek xwe nişan dide, bêdengiyeke di nava xwe de bideng. Gelo ev bêdengî tesireke çawa li welatên Ewruûpayê dike, tirsekê bi wan re çenake?

❑ Esas zêde jî bêdengî tune. Tenê li Parlementoya Britanyayê 46 parlementerên ingiliz girtina MED'ê protesto kirin û imzeyen xwe yén protestoyê ji meqamên eleqedar ên dewleten xwe re şandine.

Piraniya rojnamevanen ewrûpi, bi taybeti yén ingiliz, li Almanyayê ve meseleyê niqaş dikin, ji ber ku ew bi xwe jî ditirsin.

Qeyda MED-TV'ye li Britanyayê ye, ew bi awayekî fermî televîzyoneke ingiliz e. Eger iro ew hatibe girtin, heye ku sibe televîzyonên din jî bêne girtin.

Bi kurtî, li Britanyayê nerihetiyeke mezin hem li cem rojnamevanan, hem jî li cem siyasetvanan çebû.

Ji bo girtina MED-TV Ewruûpa û Tirkîye ketin nav pêwendiyen nû, di warê bazirganiye de. Nemaze Tirkîye û Fransayê bi awayekî eşkere ji bo girtina MED-TV'ye bi hev re peymanîmze kîrin. We ev pêwendiyen wan ji raya giştî re teşhîr nekirin?

❑ Min di destpêkê de jî got, dewleta tirk pêşî bi kampanyaya 'televîzyo-

ne her cure fedakariyê bikin ji bo piştgiriya MED-TV.

Girîngiye rola televîzyonê, (medyaya dîtbar) té zanîn. MED-TV li gorî derfetên xwe çiqas ev rola girîng pêk anî û tîne?

❑ A rast heta niha ji bo me dema imformasyonê (agahdarî) bû. Gelek bernaime dihatin amadekirin, lê hedef tam ne diyar bû ka em ber bi ku ve dicin.

Béguman rîveberiyeke me jî heye, lê, ji ber ku em nû bûn, hinek tevlîhevî hebû. Ji niha û pê ve, êdî em xwedî tecrübe ne.

Kurdan çîma li MED-TV temâse

Mimkûn e ew televîzyonekê vezin, lê belê televîzyoneke li hemberî MED'ê wê di bin kontrola dewleta tirk de be. fro gelek kurdên ceş an jî hejmarek mebûsên kurd hene ku di xizmeta dijmin de ne.

dikir? Ji ber bedewîya wê an jî sirf ji ber ku televîzyona kurdan bû lê dihate temâsekîrin?

❑ Ji bo temâsevanen me jî televîzyon dezgeheke nû bû. Mesela, kalekî kurd ê 70 sali pir bi baldarî li televîzyonê temâse dike, çîma? Ji ber ku carâ yekem tiştîkî wisa bi kurdî dibine, her wiha gelek kurdên din jî di rewşa kale kurd de ne.

Li aliye din MED-TV bû deriyek ji bo yekîtiya neteweyî, cara pêşî bi saya MED-TV'ye hêmû rîexistinên kurd bûn xwedî derfet ku dengê xwe bigîhiñ gel û xwe baştır bidin naskirin.

Ji çar aliye Kurdistanê haya her kesi ji hev û rewşa hev çebû. Rîexistin û saziyên kurdan bûn xwedî derfet ku li hemberî gel li ser mijarên cur bi cur bipeyivin.

Di hêla profesyoneliyê de kêmasiyên me hêne, hêviya me heye em wan jî di pêşerojê de jî holê rakin.

Ji aliye siyasetê ve MED-TV wê disa weki berê be?

❑ Erê siyaseta me wê eyne be, MED dengê gelê kurd bû û disa ewê

dengê gelê kurd be.

Ewê rî li ber MED'ê digirin dixwazin ew bibe televîzyoneke çawa?

❑ Esas em tenê muzikê jî di MED'ê de derpêkê bikin, wê dewleta tirk dîsa li dij rabe. Çunki bi tu awayî rayedaren dewleta tirk naxwazin televîzyoneke kurd a ne di bin kontrola wan de weşanê bike.

Niha behsa xebata vekirina televîzyoneke din a kurdî té kîrin, televîzyoneke ku bibe alternativ li hemberî MED-TV'ye.

❑ Mimkûn e ew televîzyonekê vezin, lê belê televîzyoneke li hemberî MED'ê wê di bin kontrola dewleta

tirk de be. Iro gelek kurdên ceş an jî hejmarek mebûsên kurd hene ku di xizmeta dijmin de ne.

Lê belê disa jî em demokrasiyê di parêzin. Bila gelê kurd bîrîvara xwe bide ka dixwaze li kîjan televîzyonê temâse bike.

Ewê televîzyona MED dan girtin, wê careke din rî ji vebûna wê re vezin, madem naxwazin ew vebe, wê careke din astengîyan derneyin?

❑ Niha qanûnê navneteweyî hene li ser çapemeniyê, yanê çiqas jî me hez jî nekin, eger ew careke din rî li ber me bigirin, li gorî qanûnen navneteweyî divê televîzyonên xwe jî bigirin; ji ber eynî sebeban.

MED-TV'ye berê dengê xwe digi-hand çend welatan, ji niha û pê ve wê dengê wê çiqas belav bibe?

❑ MED-TV li parzemînen Asya, Ewruûpa û li Rojhilata Navîn weşanen xwe digi-handin 34 welatan. Ji niha û şûn ve, wê ey siha jî berê ne tengir be, lê belê dibe ku firehtir be.

Li gorî çavdêr û lekolînerên biyan Karekterâ kurdan

Kurdologê rûsî yê bi nav û deng Minorsky, di civînekê de bersiva pirsa "Gelo li gorî te kurd kî ne?" bi awayekî balkêş wiha tîne ziman: "Kurd ew in ku, ji bilî gelê xwe ji tîr, ereb û farisan re her dem leşkeriyê dîkin."

Bi sedsalan e ku, xak û dîroka Kurdistanê ji bo çavdêr û lekolînvanen biyan bingeha xebatê lêkolîni ye. Her dem dewlemendi û bedewiya Kurdistanê seri li wan gerandiye. Lî belê eleqeyâ wan ciwanmîran ne tenê ji bo xak û dîrokê, her wiha ji bo şexsiyet û şexsiyeta kurdan jî xwe nişan daye... Ji ber vê yekê jî, heta vê gavê bi dehan berhem û pirtûk der barê şexsiyeta kurdan de ji aliye dîrokzan û lêkolîneren mîna Soane, Binder, Milingen, Wigram, Lerch, Minorsky û Nikitin ve hatine nîvisin û weşandin.

Nirxandin ji hev cuda ne

De werin em dêhn û bala xwe bidin dîtin û ramanen van kesen navdar. Sâneyê lekolîner ku li Kurdistanê di nav kurdan de jiwaye û bi zimanê wan mijûl bûye, wiha dibêje:

"Heger em destê xwe deynin ser wijdana xwe û bi adalet tevgerin, ji bo kemperandinekê divê em Kurdistan û Ewrûpeya 600 sal berê, bînin cem hev. Heke mirov bi vê metodê kurdan û ewrûpiyan ji aliye îdeal û ehlaqê ve bide ber hev, wê bê dîtin ku kurd êdi pêş ketine.

Hezar kurdên ji rêzê werin hilbijartîn û hezar jî Ewrûpiyên ji rêzê werin bijartin, di muqayeseyê de wê were dîtin ku, ne qencî lê xerabiya ewrûpiyan ji ya kurdan zêdetir e..."

Saone berdewam dike:

"Bi vî awayî jî şexsiyeta kurd kesen çavdêr û lêkolîner dixe nava tengasiyê, ji ber ku şexsiyata kurd di nav eşîrên kurdan ên cihê de, cur bi cur e. Ji ber vê yekê jî nirxandineke bi vî awayî ne hêsan e..."

Frazer; di destpêka sedsala 19' an de li Kurdistanê gelek geriyaye û gihîştiye vê encamê:

"Di nav kurdan de ruhê feodal ê rastin gelekî bi hêz e."

Frazer, di navbera kurdên iro û êlén iskoçi (highlanders) yê berî 300 sali de, gelek nezikahî û wekheviyê dîbinne...

"Rastî û duristîyeke zexm, girêdahiya soza ku hatiye dayîn, li dij mirov û xwe şefqeteke payebilind, li dijî jinan li

gorî misilmanen din, tewreke bêhtir insanî, hesta wêjeyeke jîndar, evîna helbestan, ji bo eşîrê fedakarî, ji bo qewm û welat serbilîndiyeke ji dil û can, li gorî zaravayê bi serbilîndi gotina "Ez kurmanc im" an jî "Min kurd im" diwê were dîtin."

Zanyar, peyvîn xwe wiha didomîne: "Kurd dilsoz in, yekcar diqehirin, zû hêrs dibin, ev yek jî dibe sedema rûdana bûyeren bêhemdi. Li hêla din hisa qerf û pêkenokan di jiyan kurdan de geleki pêşketî ye. Di her fersendê de behsa pêkenokan ku şexsiyeta wan a bi hêrs tê de derbas dibe, dîkin û pê kêfxweş dibin."

Mînakek ji wan pêkenokan:

"Di demekê de li Herêma Oramarê ji Esîra Herkî mîrek hebûye. Rojek mîsek li ser tiliya mîr xwe datîne û tiliya wî dide ber gezan, mîr tiliya xwe dixurîne, pişî pênc deqîqeyen din disa xurînê dest pê kirîye. Hew debara mîr dibe, demançeya xwe derdixe û bi guleyekî tiliya xwe difirîne."

Em vê gavê jî guhê xwe bidin gerekî Fransî ku di salên 1887'an de li Kurdistanê geriyaye:

"Gelê kurd her çiqas bêrehm û hov be jî, disa jî xwedî hesteke qure û serbilind in. Bi sadiqbûnê soza ku dane, tîne naskirin. Eger kurdeki soz dabe ku bi sax û selameyi wê bibe cihê we, bêtirs bila beweriya we pê were."

Lêkolîner Binder, di berhemeke xwe de behsa efsaneyekê dike. Li gorî vê efsaneyê komek ji artêşa xâciyan ku riya xwe winda kiribûn, tevî kurdan bûne. Tê gotin ku ew xaci iro li Kafkasyayê dijin, hê jî cil û bergên serdema navîn bi kar tînin, navê wan hevsûri ne û di navbera zimanen fransî û kurdi de zimanekî bi kar tînin.

Helwesta lêkolîner û çavdêran

Kumandar F. Miliungen, di pirtûka xwe ya bi navê "Di nav kurdan de jiyan wahsî (1870)" ji ber ku li Ermenistanê di nav mileki artêşa tîr de perwerdehiya şer dike, bi gundêñ kurd ên derdorê re jî gelek eleqedar dibe. Milingen, "Di şexsiyeta kurd de hêviya xisleten qenc û neqenc heye di tevahîya eşîran de; ci ereb be, ci kurd be û ci

V. F. Minorsky

jî kirgiz be gelek nêzîkî hev in" dibêje û di berhema xwe de kurdan li dijî wan eşîren din wahsî dida nasandin. Kuştina zanyarê alman Schultz jî dixe stûyê kurdan.

Divê bê gotin ku Milingen dost û hevkarekî osmanîyan bûye.

Mîsyoner Wigram jî, di pirtûka xwe ya bi navê "Dîroka dîrên suryaniyan de (1910)" der heqê şexsiyeta kurdan de wiha dibêje:

"Taybetiya şexsiyeta kurdan di navbera salên 1000'î (B.Z.) û 1700'î (P.Z.) de tê dîtin ku qet nehatîye guhartîn. Kurd zexm in, jîr û çeleng in, di her warî de mîna miqnatisê mirovan dikisiñin cem xwe; gelek karmendêñ îngîliz şabûna xwe bi dostaniya bi kurdan re tînin. Lî belê gelo ji akustika çiyan e, an jî, ji kîmasiyekê afirandinê ye ez nizanîm, kurd nîvmirov in, ji aliye pêşveçûna civakî ve kurdan tu carî xwe ji jiyanâ eşîri xelas nekirine..."

Kurdologê rûsî yê bi nav û deng Mi-

norsky, di civînekê de bersiva pirsa "Gelo li gorî te kurd kî ne?" bi awayekî balkêş wiha tîne ziman:

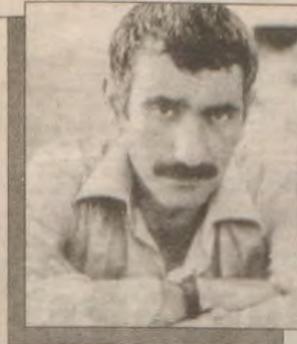
"Kurd ew in ku, ji bilî gelê xwe ji tîr, ereb û farisan re her dem leşkeriyê dîkin."

Ji ber ku em dawî li rêzkirina dîtinê cur bi cur bînin, vê gavê jî em bala xwe bidin dîtinê nivîskarê Ermen Aboviyan:

"Eger kurdan jiyanekê dêmanî bido-mandana wê vê gavê bûbûna şovalyeyen Rojhîlat; şexsiyeta şerwan, rast û durist, hurmet û girêdahî ji bo mezinan, mîvanperwerî; ev yek hemû ji bo qewmeki bext û xisleten hêja û hevpar in."

Belê ev gotin û dîtin her çiqas berîya 80-90 salî jî hatîbin gotin û iro guhartînê mezin çedîbin jî, didin zanîn ku zanyarên biyan bi ci çavî li me dinêrin.

SALIHÊ KEVIRBİRÎ

Di navendén çandê de vê heftiyê gelek çalakî hene.

- 19.08.1996 **Duşem:** Li Evrensel Kültür Merkezi, filmê "Rapsodi", gerînende: Akira Krusova, saet: 18.00
- 20.08.1996 **Sêşem:** Li Tohum Kültür Merkezi filmê Mem û Zin; saet: 18.30
- 22.08.1996 **Pêncsem:** Li Evrensel Kültür Merkezi filmê Akira Krusova "Dersu Uzala"; saet: 18.00
Li Tohum Kültür Merkezi; saet 18.30; filmê "Şeva Pêndisan-

Kalemîlerin Gecesi"

- 23.08.1996 **fm:** Li NÇM'a Stenbolê filmê F. Rosselini "Roma bajareki vekirf- Roma Açık şehir"; saet 19.00
Li Tohum Kültür Merkezi; filmê Yılmaz Güney "Kerf"; saet 15.00
- 24.08.1996 **Şemf:** Li NÇM'a Stenbolê Hunermendê Operayê Ufuk Karakoç: "Anadolu stranek e"; saet 18.30
Li Evrensel Kültür Merkezi filmek L. Wertmüller; "Heft hêjahiyan şahane-Yedi Harikalar"; saet 15.00
Li Tohum Kültür Merkezi; saet 14.00'an; li ser faşizmê semînerek

RÛDAN

Ji NÇM'ê çar kasetên nû

Rotinda

Navenda Çanda Mezopotamyayê (NÇM) çar kasetên nû derdixe. Ev çar kaset ji aliyê şirketa Mazzlum-Plakê ve têne tomarkirin û ev kaset li Ewrûpayê hatine amadekirin. Navê hunermendant û kasetên wanê ku wê derkevin:

Dilovan (Şer dikim), Rotinda (Sîser), Werin Dostno / Ji Bo Bîranîna Sêwazê û kasetâ Şehîrbana Kurdi.

Kasetâ "Werin Dostno" ji stranê yazdeh hunermendant ên li ser bûyera Sêwazê (hem bi kurdi û hem bi tirkî) pêk hatiye. Hunermendê ku di vê kasetê de stran gotine ev in:

Sivas (Grup Kızılırmak), Werin Dostno (Dijwar), Xover Bîdî (Beser Şahin), 34 Na Dêrsim Di (Şahin), Giyana Ali Şer im (Comerd), Dilo Yeman (Zozan), Pîrê Me Ye Seyid Riza (Serhad), Hîzır Paşa (Emekçi), Kewte Ra Raye (Eylem), Şere Mino (Şiyar Munzur), Nurhak (Beser)

Kasetâ bi navê "Şer dikim" kasetâ Dilovan a sêyemin e. Dilovan di nav

Destpêk li rîgây regeyandinî cihaniyewe hewali serheldanî şerman pêgeyişit, belam le yek kat da çawekan nuqmî sersamî û xoşewîstiyekî mezin bûbûn. Sersamî ewey ke çon dekrê dir be tem û mijî çekmerekqan rom bidrêt. Sersamî ewey ke kên ewaney xo dexene gerûy bê amanî nehengewe û yarı be agir deken. Xoşewîstiyekî gewreş bo ew kurgel û kiçgeley ke bestekekî tirs û bîmî kermalizim deşkînîn, ew bestekey ke zimanî bûn û jiyanî le go xistibûyin.

Ew rojey ke mûrîdanî işq û azadî be agirî çekekanyan 15-y tebaxyan le tewêli mêmû nûsi, her ew rojeş gemî mêmû be şemalî ew helmete xoy le nêwan dû bay hawdij da bîniyewe. Edî lew rojewe eger gemî ême be dilî xoman necûlê, yaxûd her bûnişî nebêt, ewa gemî neyaranî wekû caran bê xemane nalengê. Çûn itir tûşî zîryan û reşeba tûşkanewê.

Lew deme da ke ew mirovane bangî Newrozî niwê û jiyaninemeyan de be giwêy kej û ko da, hawkat dûjminanhi kurd û mirovayetîş be niyazî ewe bûn ke le de, dwazde rojek da kotayı be bûn û jiyanî dildorawanî hetaw û azadî bênin û çemî riq û berengarbûnewe ziwa biken. Ew çemey ke ew dem komele cogeyekî dezûleyî û niha jî dû awanî bê dar û be xûrem le xo da berceste deket.

Belê dirextî xewin û xûlyay ewan zîr û hî êmes lew rojewe bist, bist bala dekat û xewnî rengawreg le perçem dedat. Emro ew direxte dwazde saleye û şorebiyekî rengîn û kakol zérîne û derwanete ser çemî sibeynîyekî pir bedew ke le çawanî da mewsimî azadî şepol deden.

Le yadî no saley em werçerxane dîrokîyes da, le nizikewe le şarî Stenbol be zelalî hestman pêkird ke ew gullaney le 15-y tebax da teqendirawîn ci karigerî bandorêkiyan kirdote ser serceme rojevi ew dewlete zebelâh û sersekte. Siteme mirovîk ke le zêdi xoy, le amêzî malbatekey da, nikare be kurdi biaxvî û sernigûn bikrî û be dar û berd da bidrêt, le derbederîş da sukayetî pê bikrî têkneşkêt. Komelga le komele ceste û hoşêkî wa pêk hatibû, ke le hêmû berekan da be çoka hatibû, be çokdahatinêk ke dest dane bal û xistine ser rîy karêkî fire dijwar bû.

Em rewşê le bakurî Kurdistan şîtekî le ber çaw û belgenewîst bû, ew bakurey ke ser û çawî cestey jiyan û nîştiman e, belam êmes bê aga û dûr bwîn lêyewe. Ca germî û be çoşî agirî tebax ew laşê sirr û nîw giyaney xistewe kar ke dost û dujminîş çawerwanî nebûn, boye le yek kat da her dû la, dost û dûjmin, pêy ser sam bûn û le awerwanî helkirdinî ew bahoze da nebûn.

Emro dwazde sal be ser ew teqe mêmûyiye de téper debêt ke le tifengî çawne-tîrsî mirovgelêkewe derperî ke werçerxan çedeken. Dwazde sal le dengdanewey teqeyberengarî û xoparastin, ke bo ême sirûdî şadimanî ye û bo neyaranî dengî wiryakidinewe, yaxûd zengî merg e.

Selaw lew mirovgeley ke neyansışt çerxî mêmû bo hemîse be xwestî neyaranî mirovayetî bîgerê.. Dirud bo giyanî ew şehîd û pakrewananey ke kirasî awdamânî têkoşan û yaşî bûnyan kirde berî bûn û mêmûman..

Serî rîz danewandin bo hemû şehîdanî Kurdistan û mirovayetî...

TÎŞK

SÎRWAN REHÎM

Şikistî gewre bestekekî tirs û bîm

NAVENDA NÜÇEYAN

Hûn bi xêr hatin cêwîno

Jî law û bûka A. Melik Fîrat, Mehîmûd Feyzî û Emîne Fîrat re du zarokên lawîn çêbûn.

Em ji Mihemed Dilşad û Mihemed Dilhat re temenekî dirêj û jîneke xweş dixwazin.

Xebatkaren Azadiya Welat

Çend nimûne ji dûrikên li dawetan

Kurdan, ji ber ku welatekî serbixwe nedîtine, wêjeya kurdî ya niviskî ji pir kêm e. Ji ber wê yekê ji wêje (edebiyat) piranî bi devkî maye û weki çîrok, pêkenok, stranêng dengbêjan, dûrik û lorikan bi sedsalan hatine gotin û dewrî hetanî qirnê me bûye.

Ji van mînak anek jî dûrik in ku li dawetan li ser bûk û zava, xesû û xezûran têne gotin. Li herêma Şemrex (Mazidağ) û Dêrik a Çiyayê Mazî dûrikên ku li dawetan têne gotin hinek mînakên wan li jêr in.

Dûrikên li ser bûk û zava

Çi newalek dû dirêjo
Ev berbûna ker û gêjo
Nikarin yek dûrikekê
Li ser hevala min bibejo.

Ha li hewa ha li hewa
Zava çûye seyda kewa
Xweyê me bûk anî
Bûk biçûk e çav li xewa.

Çi arîka heft tenûra
Li serê pismama gir û hûra.

Nere avê nere avê
Qorê xaziya nede tavê
Te mala mîrê xwe dît
Ji bîr kir mala bavê.

Me bûkek anî ji Helêla
Mal û milkêng xwe tev tê da
Bûka me sibê rabû
Nizanibû serê xwe girêda.

Ha li kaşa ha li kaşa
Qondara bûka me zîv û qaşa
Jinêng sed hezârî tim belaşa.

Çi germika di germê da
Petêx sor bûne di lemê da
Bejna bûka me wek şûşa
li ser lempê da.

Çi darika di hewşê da
Pel weşande bi ser xabê da
Bejna bûka me weke takê
di bexçê da

Wî alî derî wî alî derî
Me hespa sor ajote ber derî
Lê lê yadê tu qet megrî
Me mirazê xwe bir serî.

Zava giş zava ne
Text ji texta girêdane
Textê birakê min serekê

Temaman e.

Çi darika devê êşo
Pel weşande li ser qerêşo
Navê bûkê nêrgiz
Yê zavê Ehmedê Dewrêşo.

Rêka Mêrdîn wa bi şujo
Texsî û makîne bi gujegugo
Hêdî bajo, bûk tê wer be
Zava yê me bikujo.

Ha li çikê wa li çikê
Dengê kevok a spî tê
Dengê Egît û Mezlûm
Li ser çiyê bi giranî tê.

Dûrikên li ser xesû û xezûran

Lê lê emojinê qûn çekurê
Hilîne derî li me veke
Bira bûk û zava her hundirê.

Hewşa hanê hewşa meyo
Lê lê xwakê çavêng xwe veke
Emînê xwesa min û teyo
Wele mere berbê dihere
Bi goma tê me reyo.

Bavê bûkê di qulçê da
Pişke pişko
Kes tuneye jê re poz paqîşko.

Me bûka xwe bi rastê xist
Xêlîka kesk û sor û zer bi ber be
xist.
Me agir bi dilê dê û bavê xist.

Diya bûkê ciya hiltîne
Derziya bûkê li sünê dibîne
Hêsrê xwînê dibarîne

Çi darika benîştokê
Min kola heyâ reh û kokê
Qonaxa bavê bûkê şev û rojkê

Dûrikên li ser mal û dewlemendiyê

Çi xanîkî tarî mari
Ez tê geriyam heyâ êvarî
Min tê de dît kevçiyekî zindî
gemarî.

Sindoqa bûkê pir girano
Hêlek ceft e yek çortano
Hêdî bajo siwaro
Îro barê me pir girano.

ÇYA MAZÎ

Helwest

Her diçe berhemên nivîskî zêdetir dibin û tê xwestin ku derengmayîna bi hezaran salan, di demeke kurt de ji holê rabe û kurd jî bigihîjin merhaleya bilind; mîna hin gelên din.

Her dem tê behskirin ku çand û zimanê kurdi çiqas dewlemend e û cih û warê kurdan bûye hêlîna şaristaniyê. Ji ber wê jî kurd xwedî xezîneyeke dewlemend in ji vî aliye ve. Belê ev tev rast in û mirov dikare bibêje ku kurd li ser bingehêke baş jî rûdinin. Lê rastiyeke din jî; tê zanîn û gotin ku ev dewlemendî, kurdan bi awayekî devkî parastine û anîne heta iro.

Di demen dawîn de mirov li gelek hewlan rast tê, da ku ev zenginî ji devkî derbasî nivîskî bibe. Her diçe berhemên nivîskî zêdetir dibin û tê xwestin ku derengmayîna bi hezaran salan, di demeke kurt de ji holê rabe û kurd jî bigihîjin merhaleya bilind; mîna hin gelên din.

Iro her çiqas şert û mercen di demeke kurt de jiholêrakirina vê derengmayînê tunebe jî, bi xebatê birêkûpêk û kolektif, mirov dikare valahiya di vî warî de kêmter bike. Weki ku me got, mirov rastî hewlîn mezîn jî tê, lê belê ev hewl ji ber ku ne bi giştî ne, wisa dixuye ku li ber me hê riyeke dûr û dirêj heye. Heger kesen xwedî pêñûs bi zanebûn û bi metodeke baş xebatê xwe pêk neynin, ji xeymî riyan dûr û dirêj, talûkeyen mezîn jî wê derkevin pêşîya me.

Mirov dikare bi vê mijarê re eleqedar pirtûka Mirhem Yiğit "Helwest" ku

ji aliye Weşanxaneya Medya ve di Adara 1996'an de li Swêdê hatiye çapkirin, binirxîre.

Ev pirtûk ji nivîsên cur bi cur pêk hatiye. Bi temamî 36 nivîs tê de cih digirin û ew, di navbera salen 1975–1995'an de, ji bo hin panel, semîner, konferans û hwd. hatine amadekirin û xwendin. Yanê tê xuyan ku ev nivîs ne ji bo pirtûkekê ne. Îcar mijarê van nivîsan jî li hev nakin, mijarê mîna; ji zimîn heta rewşenbîriyê, ji siyasetê heta civakiyê, ji nivîsên li ser şexsan heta yê li ser psîkolojiyê cur bi cur nivîs tê de hene. Ev jî yek ji bêmetodiya vê pirtûkê ye.

Baş tê zanîn ku iro, tarîxa sibê ye û divê mirov hay ji iro û sibeya xwe hebe. Ji bo ku hay jê hebe jî divê mirov ci çalakî û rûdanê diqewimin, ji nêzîk ve takip bike. Lê belê nemimkûn e ku herkes, her tiştî, li her derê bişopîne. Ji ber wê yekê jî mirov dîroka xwe ji berhemên nivîskî dikare hîn bibe. Her çiqas birêz Yigit bi van endîşeyan –yanê nivîsîna dîroka xwe– hereket kiribe û ev nivîsîna xwe berhev kiribin jî, zêdetir şexsî dixuye ev xebat.

Eger di panel, semîner û konferansan de ci kesen ku besdar bûne, axaftina wan bi temamîbihata nivîsandin û dosyekirin wê bi manetir bibûya û sibe roj ji wê xebatê wê her kesî istîfâde bikira. Gerçi ev tiştîn me behs kir, ne ka-

Mîrhem yiğit HELWEST

(1975-1995)

rê şexsekî du şexsan e, karê saziyan e. Li vê derê rastiyeke din jî derdikeye holê ku pêdiviya me bi saziyên bi vî rengî heye.

Bi rastî jî ez li berhemeke bi vî rengî heta vêga hîc rast nehatibûm; nivîsên şexsekî yê panel, semîner, konferans û hwd. wekî pirtûk werin çapkirin! Ha, heger şairek şîrîn xwe, nivîskarek çîrokan çîrokêni xwe, yê ku di hin weşanan de hatine çapkirin bike pirtûk, mirov dikare fêm bike. Em dizanî berî bi hezaran salan insanîn ci xebatê ku kîrine, tev berhev kirine û şandine sibê. Lê belê rewşa iro û wê demê tu car na-bin wekî hev.

Îcar mixabin di demeke kurt de, hin nivîskarek kurdi –bi taybetî yê ku bi kurdi dinîvisin– dest avêtîne nivîsên xwe yê ku di nav çend salan de, di hin weşanan de derketine, careke din wan tînin ba hev û mîna pirtûk çap dikin. Weki tiştîku were kirin nemabe!

AYNUR BOZKURT

"Aladîn û lampaya bi efsûn"

E v berhemâ wergerî, ji hêla 'Weşanxaneya Çandê' ve hatiye çapkirin. Ev çiroka bi nav û deng jî, ji hêla Bavê Berzan ve li kurmancî hatiye wergerandin. Berhem bi navê rêza "ji çîrokêne hezar û yek şev– Tusenochennatt" derketiye.

Pirtûk bi xêzan hatiye xemilandin û 54 rûpel e. Kaxizê spî yê spehi hatiye bikaranîn. Di dawiya pirtûkê de hem alfabeja kurdi hatiye nasandin û hem jî cih dane ferhengoka kurdi– kurdi. Ferhengok jî bi awayê ku kîjan peyv di kîjan rûpelî de ye û li hemberî wê peyvê jî peyveke ku di wateya wê de ye hatiye danîn. Her wiha di rûpelê dâwiye de daxuyandine ku hin berhemên wan li ber derketinê ne.

Lê navnîşana weşanxaneyê nehatiye diyarkirin. Tenê agahiyek di pirtûkê de heye ku pirtûk li Swêdê çap bûye.

Di zimanê wergêr de hinek xeletiyan bikaranîna cînavkan û çewtiyên tewangê balê dikişînin. "Di nav vî bajarê de" "Ew qet nedixwest li malê raweste" bi tenê du mînakê ket û ber in. Li gorî rastnîvisa kurdi rastiya mînaka yekemîn, "Di nav vî bajarî de", rastiya mînaka din jî, "Wî qet nedixwest li malê raweste." ye.

Hema bi Xwedê eynî televîzyon e!

MAZHAR GÜNBAT

Dema roja pêşî MED'ê dest bi weşana xwe kir, li rojnameya Yeni Politikayê me lê temaşe kir, ji kîf û heyecanê devê me vekirî mabû, lê tu deng ji kesî dînerdiket. Bêdengiya me bi van gotinê hevalekî ku ji Kurdistanê hatibû wir û ew şev li wir mîvan bû, xera bû: "Hema bi Xwedê eyî televîzyon!" Lê belê wî hê jî bawer nedikir ku ew televîzyona kurdi ye û wekî televîzyonê din weşanê dike, bi çavê xwe didit, lê bawer nedikir. Dîsa di eyî rojan de li Stenbolê û li gelek bajaren din ên Tirkîyeyê bi hezaran kurd ketin dûr peydakirina antînan, lê belê problemek hebû; piraniya kurdênu ku diçûn cem antînîfîşan bi wan re diketin nav diyalogike wiha:

"Antînan we hene?", "Belê.", "Antînan we kîjan televîzyonan dikişînin?", "Hemû televîzyonê ku li Ewrûpâyê weşanê dikin.", "Antînan we bi rastî jî hemûyan dikişînin?", "Belê.",

"Hemûyan?", "Erê bira hemûyan.", "Yanê hemû hemûyan?", "Erê erê antînan me MED TV jî dikişînin, vêga dilê te rihet bû?"

Ji aliyeke ve antînîfîş pir kîfxweş bûn, lê ji aliye din ve, ji ber vê bazara bişuphe serê wan dişîya. Di wan rojan de zarokên kurdi ên ku li filmê kartûn temaşe dikirin, çavê xwe ji televîzyonê nedînîqandin û qîr didan: "Yadê, yabo! Pisîk û kûcîkên di televîzyona me de bi kurmancî xeber didin, çivîk û mar jî wa bi zimanê me diştexilin!" Helbet heta niha van zarokan wisa dizanibû ku sewalêni xêzefilman de, tenê bi tirkî dizanîn, belkî li mektebê fêri îngîlizî jî bûbin, lê belê wê kî kurdi fêri wan bikira?

Di demeke kin de, hemû kurdan bawer kir ku kurd jî dikarin bibin xwedî televîzyon û di televîzyona xwe de cih bidin zimanê netewe û hinidikahiye din jî. Edî kes ji bo kirîna antînekê nediket nav diyalogên wisa dûr û dirêj; tev hemû êrîş û pestenî dewleta tirk hê mehek di ser weşana MED'ê re derbas nebûbû, li gundekî Agiriyê gundiyan ku pereye wan têra antînan nebûn, di nav xwe de pere kom kirin û antîneke mezin standin, li meydana gundanî û hemû gundiyan (zêdeyî sed mal) kabloyen xwe pê ve girêdan. Zarokên Kurdistanê jî bawer kirin ku sewalêni kurdiyan jî hene û fêr bûn ku dewleta tirk heta hingê kurdi li sewalêni televîzyonê jî qedexe kiriye. Edî ji bo

wan saeta bernameya Rindo muhîm bû.

Lê belê dîsa jî hin kes hebûn ku hîc nedixwestin fêri hebûna MED'ê bibin: Rêveberêne dewleta tirk û hevalbendêne wê. Vebûna MED'ê ji her kesî zêdetir tesîr li berpirsên dewleta tirk kir. Wan bawer dikir û dizanibû ku ew televîzyona kurdan e, lê belê çavê wan bernedîda lê binêrin, bi şev jî hem ji tîrsa, hem jî ji xezeba dilê xwe, xew bi çavê wan nediket. Ma wê çawa xew bi çavê wan biketa? Ew ziman, ew çand, ew dîrok, ew stran, ew hest û ramanê mirovî yê ku bi sedsalan rî li ber wan girtibûn û li gorî xwe ew verimrandibûn, dû re xistibûn binê betonê, ji nişka ve careke din li ser ekranêni televîzyonekê, li ber çavê mirovîn 34 welatan vejîna xwe diyar dikirin. Wekî din, wan baş dizanibû ku ev televîzyon, wê yek bi yek hemû wahşetîn wan ên li dijî mirovahîye derfîne holê. Ew dizanîn, xwedî dizane û xwedîyên televîzyona Medê dizanîn wan, ba'v û kalê wan û hevkarêne wan li Kurdistanê ci kirine, ci nekîrine! Wê çawa xew bi çavê wan biketa heta Med TV nehata girtin.

Ji bo demeke kin be jî dewleta tirk di girtina televîzyona kurdan de bi ser ket, piştî wê serkeftinê xew bi çavê berpirsiyaren dewleta tirk ket an na em nîzanîn, lê belê ketibe jî, xuya ye dîsa şevîn xewrevîn yê zivistanî dane devê deriyê wan; MED va dîsa bixêr hat.

Dostaniya gundi û serleşker

Wextekî miroveki gundi û serleşkerê qereqolê têkiliyên xwe yên "dostane" bi hev re datinîn. Li nav dehla Feqe Xalid dareke karçinê (hirmî) hebû. Karçinê xwes û şîrîn çêdibûn. Karçina Feqe Xalid li pêsiya karçinê hemû gundiyan çêdibû.

Dema karçinê Feqe Xalid ên şîrîn çêdibûn, hê ku zarokên wî nexwaribûn, Feqe Xalid selika xwe tiji dikir û dibir ji "dostê" xwe yê serleşker re.

Dîsa, rojekê Feqe Xalid selika xwe tiji karçin dike û berê xwe dide qereqolê. Dema ku diçe qereqolê, leşkerên qereqolê Feqe Xalid jî digirin û tevî hinek gundiyan welatparêz dixine nezaretinaneyê. Feqe Xalid me, heftiyekê di nezaretinaneyê de dimîne; gelek lêdanê dixwe.

Rojekê leşkerên qereqolê Feqe Xalid û wan gundiyan "dostê" xwe tiji karçin dike û berê xwe dide qereqolê. Dema ku serleşker dibîne "dostê" wî Feqe Xalid jî di nav wan gundiyan girtî de ye, serleşker ji dostê xwe dipirse: "Ma tu di nav wan gundiyan terorist de ci dikî û ci karê te heye?" Feqe Xalid dikene û

dibêje: "Min ji te re selikek karçin anîbû. Lî leşkerên te ez girtim û kirin nezaretinaneyê."

Wê demê serleşker bi derewî mirûzê xwe tirş dike û ji dostê xwe Feqe Xalid re dibêje: "Ji ber ku leşkerên min tu du hefteyan di nezaretinaneyê de hiştine û tehdeyî li te kirine, pêwist e ez tola vê hildim. Ger hinek daxwazî û pêşniyazên te hebin pêwist e tu ji min re bibejî, da ku ez pêk bînim û mafê te ji stûye xwe

derxim."

Feqe Xalid serê xwe dihejîne û dibêje: "Bi rastî jî sê xwestekê min ji te hene. Ger tu wan xwestekê min bîni cih, ezê gelek memnûn bibim."

Serleşker dibêje: "Ka bibêje xwestekê te ci ne?"

Feqe Xalid dibêje: "Xwestekê min Quranek, werisek û bivirek e."

Wê demê serleşker şas dîmine û dibêje: "Ma gelo, tuyê ci ji wan xwestekan bikî?"

Feqe Xalid bersiva serleşker dide: "Ezê pê bivir karçina ku ez hefteyekî ji bo wê mam di nezaretinaneyê de, ji binî ve bibirim. Dema min birî, ezê qet qet bikim û bi werîs bikişînim malê, da zivistanê ez û zarokên xwe, xwe li ber agirê wê germ bikin."

Serleşkerê qereqolê dibêje: "Ev her du xwestek min fêm kirin. Lî belê min ji xwesteka te ya sisîyan fêm nekir."

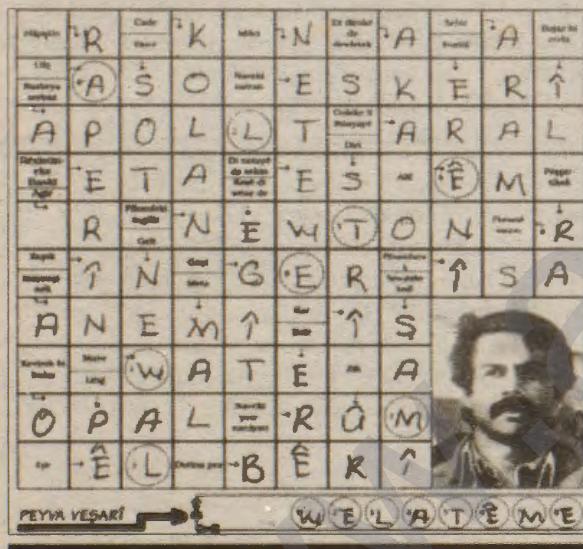
Feqe Xalid: "Dostê min i hêja, ezê bi Quranê sond bixwim ku êdî tu car ez bi leşkerên tîrkan re têkili danaynim û nabim dost. Ger hinek haysiyet di min de hebe pêwist e ez vê bikim."

MEHMET SIDA

XELAT...

XACEPIRSA BIXELAT (29)

XACEPIRS

Bersiva Xacepirse (27)

Xacepirsa me bixelat e. Di 15 rojan de ci bersiv bigihîjin me, emê wan binirxînin û bi riya pişkê li 10 kesan belav bikin. Xelata hejmara me ya 29'an kaseta Koma Serhat "Ne serm e" ye.

Jêrenot:

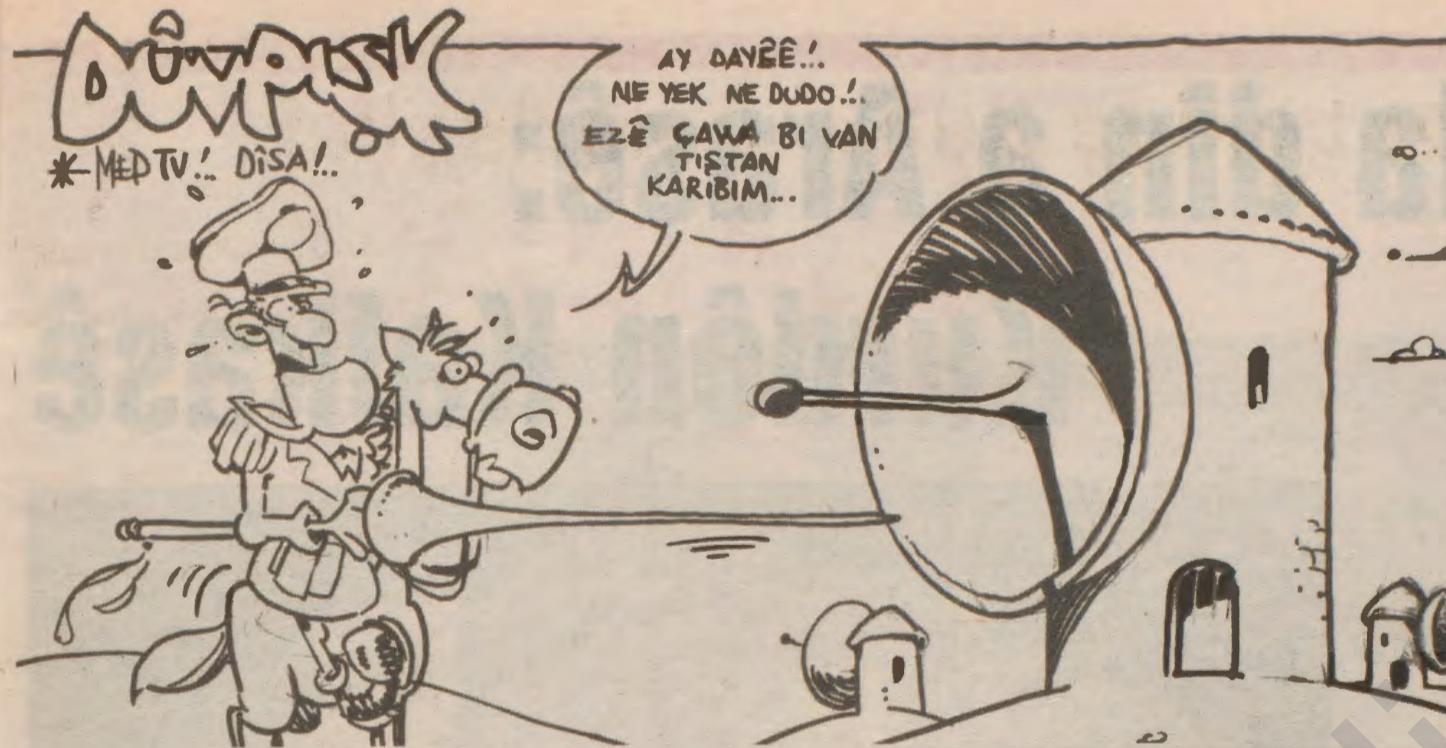
Ji bo ku bersiva we bê nirxandin, divê hûn "Peyva Veşarı" di nava quityîn li bin xacepirse de binivisîn û tevî adresa xwe ji me re bisînîn.

Kesên ku xelata xacepirsa 27'an, kitêba Suzan Samancı "Bajarê Mirinê" qezenc kirine: Berfin Taş/Amed Ruhol Akyıldız/Batman, Eğitim-Sen/Amed, Sabih Gümüşsoy/Izmir, Selma Timur /Bartın, Aydn Karahan /Bolu, Jivan Altunışık /Batman, Zinar Çavuş/Izmir, Ramazan Başarî/Antep, Fırat Batur/Diyarbakır

Şaîrekî kurd (wêne)	Strî, dirî	Kurdenîvi sîna (Litre)	Bi îngilizi çay pivanekê giraniyê	Gihane-kek	Beşek ji zimanê indo-evrûpi
İbadet	Çem	Celebeke pivanê			
Ne zelal				6	Sebzeyeke tûj
Li Efriqayê dewletêk		Yezdaneki Mîsrî Qerf, henek		İridyûm	
				Organ	
Keçlik (btayînî)	1	Rêlek li Brezilyaye Xwedîyê aş		Gopal	
Madenek		Genimé hérandi Ajanseke li Tîrkiye		Dinya wi alî	
		Sulh		Xwişa dê	
Şîvan û gavan li xwe dikina Zebeşan			Heyf	
				4	
Notayek			5	Mewqî, cih	
Spor		Malbat			
	3			Filmeke Spilberg	
				1 2 3 4 5 6 7 8	

PEYVA VEŞARI

Mirovê welatparêz divê ji zimanê xwe hez bike

Divê rêxistinê kurd, kovar û weşanên xwe li gorî berê pirtir bi kurdî biweşinîn. Ên ku nivîsên wan gelek têne xwendin, divê êdî bi kurdî binivîsin.

Min bi Welatê Me dest bi kurdî kir. Niha ez bi hêsa-nî hemû weşanên kurdî fêm dikim. Lî, axaftina min hê ne baş e. Ez ji bo hînbûna zimanê kurdî li ber xwe didim. Bi piranî jî ez bi ser dikevîm. Ez bi kal û pîran re dipeyivim. Ji bo çirok û metelokên kevn ez bi wan re dipeyivim.

Divê hûn hejmarêñ nivîskarêñ xwe zêde bikin. Çima mirovêñ me bi kurdî nepeyivin? Divê hûn li ser vê kûr û dirêj bisekinin û di rojnameyê de binivîsin. Hinek dibêjin: "Mirovêñ me girîngiya zimanê xwe fêm kirine." Lî bi min, ew qas bi hûr û kûr fêm nekirine. Mirovêñ me yê li derveyî welat in, disa jî bi tirkî dipeyivin.

Divê hûn naveroka rojnameyê dewlementir bikin. Li ser psîkoloji-yê, psîkanalîzê, politikayê jî biseki-nin. Pirsa zimanê me gelekî girîng e. Mirovêñ me yên ji zimanê xwe fedî dîkin bi piranî dibêjin: "Zimanê kurdî zimanekî feqîr û bêmantîq e." Divê bê zanîn ku, ger mirov ji zimanê xwe hez bike, welatparêzbûn gelek hêsan dibe.

Li dora min gelek mirovêñ di nav sistemê de hebûn. Min qala zimanê kurdî kir. Min qala rêzimanê kurdî kir. Mirovek ji leşkeriyê hatibû. Sibê çû rojnameyâ Demokrasi stand, berê tim digot: "Ew hemû terorist in."

Zimanê ku hatiye talankirin, kesitiya ku hatiye talankirin e.

Têkoşîna me gelekî mafdar e. Ku me rastiya xwe hûr û kûr eşkere kir

her kes wê me fêm bike. Ez bi hemû dilê xwe bawer dikim.

Bi ya min, divê hûn di bergên rojnameyê de resimên (wêne) resamîn kurd bi kar bînin.

Mirov û nivîskarêñ navdar jî bila nivîsên xwe bidin wergerandin û te-vî we bibin.

Çima Rojnameyâ Demokrasiyê cih nadî kurdî. Divê hin rûpelên xwe bi kurdî amade bike.

Divê rêxistinê kurd, kovar û weşanên xwe li gorî berê pirtir bi kurdî biweşinîn. Ên ku nivîsên wan gelek têne xwendin, divê êdî bi kurdî binivîsin.

Em bi piranî dibêjin ku em azad bibin, emê hingê bi zimanê xwe binivîsin û bixwînin. Ev jî, bi min, şâsiyekî gelek mezin e, xwe xapandin e.

Ez xortekî şoreşger û sosyalist im.

Lî, ez eniyeke dorfîreh diparêzim û li Abdulmelîk Firat, Altan Tan silav dikim.

Yek jî, ez ji malbateke alewî têm.

Bi min, kurdistaniyêñ ku, tehemûlî dîn û mezhebîn din nakîn hê nebûne kurdistanî. Hê girîngiya doza neteweyî fêm nekirine. Hemû çand û raman, kulîlk in. Divê bêne parastin.

Roman û çirokên kurdî gelek hindik in. Em li her derê li weşanên kurdî digerin. Weşanên ku li Swêdê derdi Kevin, çima li Tirkîyeyê jî derne Kevin?

RÊNAS DILOVAN

Destpêk rûpel 16

Kurdêñ Kafkasê

Piştî çend rojan, li quntara Çiyayê Elegezê, jineke kurd bi navê Tezegul, ku piştgiriya wî muhendisi bû der heqa Bedir de wiha gote min: "Her kurdê ku li van deran diji, dema bi berbangê re çavêñ xwe vedike, Çiyayê Agiriyê ku li hêla din ya sînor e, dibîne. Li heybeta wî dinêre. Em tev siya wî li ser xwe dibînin. Ev, sebek e ji bo me...."

Li Êrivanê gundekî biçük, ez li ber ronahiya finde-kê, guhdariya Şefê KGB'ê yê berê û Serokwezîrê Kurdistanâ Sor Wekil Mistefa dikim. Berî ku dest bi çiroka daxuyandina fermî ya Komarâ kurdî bike, me li hal û kêfxweşîya hev pîrsî. Bêrawest hêla din a sînor dipir-sî û dabaş dianî ser Eşîra Birûkî... Dema kesen ku wî dipirsîn, nasê min derketana pir pir kîfa wî dihat. Mîna Êrivanê, wî jî hêz û delaliya xwe ya berê winda kîribû. Ev kula bêderman bû û ketibû ser dilê wî.. Lî ew xewna wî, wekî her mirovê têrhîvî û xwedî hêza berxwedana jiyanê, bi daxwazeke mezin û geş dagirtî bû. Digot:

"Kurdistana Sor wê bibe xasbexçeya Kurdistanâ mezin." Lî, vê gotina min dilê wî şikand; "Ermeniyan, bi finasî kurd bi kar anîn?" Lî, neda der.

Piştî jihevketina Sovyetistana wekî her karbendê KGB'ê wî jî piraniya hebûna malûmewdanê xwe di têkoşîn û berxwedana Kurdistanâ Sor de daye. Ev pêkânîn tu car nedianî ziman, nedikir dabaşa galgala xwe. Hê jî, ji bo xeyal û hêviyên xwe berdewam dike. Bi wan gotinêñ ku berî niha min ji devê kal û pîremîrenin gündî bihîstibûn û di bîra min de mabûn, diaxivî: "Bi saya Xwedê eşîr û êl tevan wê bibin yek. Pişt re emê birayêñ xwe yên ku li çolistana Navenda Asyayê belav bûne, bînin Kurdistanâ Kafkasê û pişt re emê wan bigîhînîn Serhêdê..."

Wekîl Mistefa, dema dawiya wotka ku danîbû navbera min û xwe xelas kir, çiroka trajediya malbata xwe ya ku bi destê Stalin, ji Azerbeycanê sergomî Kazakistanê kirin û çiroka pismamîn xwe yên li Wanê xelas kiribû, veget. Dabaşa me ya li ser Kurdistanâ Sor jî mabû roja din. Ji sedema pevçûn û şerî navbera ermenî û azeriyan, welat vala bûbû. Serokwezîrê Komara Kûrdî, ku mabû bêmirov, dema kete nava livînan, bi dilekî şikestî got: "Heger rojekê ez biçim Wanê, ez dikarim bêpirsiyari û rîber gundê bavê xwe bibînim û nas bikim".

Ji pirtûka 'Were dengê min' ku wê di demeke nêzîk de bê weşandin, hatiye wergirtin.

Wergera ji tirkî: MEDENÎ FERHO

WELAT

Rojnameyâ Hefteyî
(Haftalık Gazete)

Li ser navê
Zerya Basın ve
Yayınçılık
San. Tic. Ltd. Şti. adına
Xwedi (Sahibi)
CELALETTİN YÖYLER

Gerînendeyê Weşanê
(Yayın Yönetmeni)
MEHMET GEMSİZ

Heyeta Weşanê
(Yayın Kurulu)
AYNUR BOZKURT
SAMÎ TAN
RAHMÎ BATUR

Berpîrsê Karêñ
Nîvisaran
(Yazî İşleri Müdürü)
DÜZGÜN DENİZ

Berpîrsê Saziyê
(Müessesesi Müdürü)
TAHIR ELDEMİR

NAVNIŞAN
Ayhan Işık Sok. No:23/3
Beyoğlu / İSTANBUL
TEL-FAX
(0 212)
251 90 13
ÇAPXANE
Yeni Asya Matbaacılık
A.S.
BELAVKIRIN
BİRYAY Dağıtım

NÜNERİTİYÊN ME
(Temsilciliğimiz)
Nimînendeyê Giştî

yê Ewrûpayê:
Mazhar Günbat
Suriye: Jan Dost
Helim Yûsiv
963-21-960099
Berlin:

Silêman Sido
49-30-69002695

Hannover:
Selim Biçük
49-5721-81360

Munchen:
Mahmut Gergerli
49-871-670884

Brusel:

Medenî Ferho
32-02-466037

Stockholm:
Robin Rewsen
46-8-7510564

Bonn:
Ahmet Baraklı
49 228 66 62 49

Hollanda:
Remzi İlhan
312 06 32 31 28

Celle:
Wezir Saçık
49 50 52 87 36

Hêla din a Arasê: Kurdên Kafkasê

Dema ku dewleta Tirkîyeyê
hate damezirandin,
êdî Ava Arasê bû xet û kete
navbera me, ew Deşta Şîxalî
bûbû du şeq.

Piştî 76'an dema ku
Sovyetistan tertûbela bû,
rê vebûn, em jî ber bi pis
û pismamên xwe re bezîn.
Me ew dîtin û me hev nas
kir. Em hatin ba hev û bûn
mêvanê hev.

Bi hesreta sed salan me
civata xwe gerand. Bîranîn
û serpêhatiyên xwe anîn
ziman. Em tê gihîstîn ku di
eynî dem û rojan de,
bi xewnêne wekî hev em
razane û me xewnêne wekî
hev dîtine. Û di nava yek
xeyala dûr û kûr de
em mijûl bûne.

MEHMET AKTAŞ

dzarokatiya me de Êrivan,
bajarê ronîşankê bû. Ji bo za-
rokê Agîrî dûr û warê negi-
handinê bû. Ji Arasê wê de,
me guman dikir ku stêrkên
cîhanê tev li vî bajarî gihane
hev. Li Arasê, gelo çîma her dem dûr-
ketin hebû? Me nizanibû û em tê negi-
hîstîn. Piştî rojêñ koçberiyê, bi jêr de
ku em ber bi şaristânê bi ronîşank de
diçûn, bêrawest ew çûkêñ Elegezê
hembêz dikirin. Hinekan ji me digot,
ez bi wan re diaxivim. Me jî car caran
bawer dikir.

Me di wan şevêñ zivistanê yên dirêj
de, ji rûspiyêñ kal û bapîrêñ xwe çîrok
û çîrvanok û serpêhatiyên xela û cela-
yê, şer û cengê, rev û bazdanê guhdarî
dikir. Kal û bapîrêñ me her digotin li
wê hêla din a Arasê pis û pismamên me
hene. Bi gotinêñ xwe re digirîn. Me, di
çîrok, çîrvanok, serpêhatî, evîn û nevi-
nêñ xaltik, metik, ap û xalêñ xwe yên
hêla din de, dengêñ nalîn û axîna miri-
nêñ dikir. Ew kilam û stranêñ ku di deng
û awaza dengbêjêñ dora Agîrî de ku bi
welîna bilûra şivanan re govend digirt,
ji Elegezê dest pê dikir, li Agîrî di nava
kavîl û sikêrîn dîrokî de pelex dibû. Ev

Li piştî çiyayê Agîrî, pis û pismam, nas û cîranêñ me ... çawa dijîn?

çiya, her û her bûne bav û bira, em jî
wan wilô dinasin.

Piştî gelek salan, dema wan rojêñ ku
radyo dest bi weşanê kir, cara yekemîn
ku Casimê Celîl got “Geli guhdarêñ
ezîz, Radyoya Yêrewanê xeber dide”,
me dengê wan bihîst. Xelîl û Evdal, Şe-
royê Biro, Garabêtê Xaço, Seyadê Şe-
mo, Zadîna Şakir, Eslîka Qadir û hwd.
dengê bi dehan dengbêjêñ Kafkasê, çî-
rok û çîrvanok û serpêhatiyên pis û pis-
mamên xwe bihîst. Bêrawest bi salan
dengbêjêñ Elegezê, Telînê, Tiflisê,
Aboyan bi deng û awazêñ xwe yên têr
axîn û evîn, bi hesreta têr kulîn, loran-
din. Çiyayêñ me, deşt û newalêñ me,
kul û merezêñ me, ew qedera ku bi des-
têñ bextreşan hatîbû nivîsandin, welan-
din.

Lê, mixabin me, yek carê jî dengê
xwe negihande wan. Bes bi salan ku
me dengê ‘Yêrewan xeber dide’ dikir,
li welatê xwe yên têrqedexe, em dibezi-
ne ber radyoyan.

**Em tev
bi yek xewnê razane**

Dema ku dewleta Tirkîyeyê hate da-

mezirandin, êdî Ava Arasê bû xet û ke-
te navbera me, ew Deşta Şîxalî bûbû du
şeq. Piştî 76'an dema ku Sovyetistan
tertûbela bû, rê vebûn, em jî ber bi pis
û pismamên xwe re bezîn. Me ew dîtin
û me hev nas kir. Em hatin ba hev û
bûn mîvanê hev. Bi hesreta sed salan
me civata xwe gerand. Bîranîn û serpê-
hatiyên xwe anîn ziman. Em tê gihîstîn
ku di eynî dem û rojan de, bi xewnêne
wekî hev em razane û me xewnêne wekî
hev dîtine. Û di nava yek xeyala dûr û
kûr de em mijûl bûne. Niha, piştî
jihevdürketina sed salî, em hev û din
hembêz dikin. Piştî pir salan, wekî dem
û dewranê berê, bi cîrantî, doz û yarî,
pis û pismamî... em careke din bi hev
û din re ne...

Cefoyê Evdal, ji Êrivanê çû welatê
xwe û li Botanê şehîd ketiye. Kurdên
Cizîra Botan ji bo kurdên Elegezê xwe-
pêşandaneke rîzgirtinê li dar xistin.
Berî ku ez Keremê Angosî nas bikim,
min li Stenbolê, ji komeke muzîkê ya
kurd strana ‘Sîpan’ guhdarî kiribû. Ev
stran kurtediroka kurdên Kafkasê û
hesreta wan a welat û hezar salî bû.

‘Ka here erda Wanê/ Bibîne Çiyayê
sîpanê. Ev her du rîzîk bi rojan li nava
kolan û çaryanê Stenbolê, di devê min

de, bûn gotin û liviyan. Yê ku helbesta
Sîpan nivîsiye Endamê Komîteya Na-
vendê ya Partiya Komunist a Gurcîsta-
nê yê berê û Berpirsê Radyoya Tiflisê
Beşa Kurdi Keremê Angosî bû. Ew ji
kurdên Ezdahî ye ku ji dora Çiyayê Sî-
panê sergomî van deran bûne û navê wi-
ciyayı pîroz ku dayê pir cih û gundan.

Ew dibêje: “Me navê cih û warê bav
û kalêñ xwe yên ku li hêla din a sînor
mane, da vî cih û warê ku em lê ciwan
bûne” û dibêje “Min sîruş û sawîra
xwe ji wir standiye û helbesta ‘sîpan
nivîsandiye.’”

Kêlikâ ku ez, ji Tiflisê li trenê siwar
bûm û ber bi bajarê ronîşankî yê zaro-
katiya xwe ve cûm, min Bedir nas kir.
Gote min: “Ez qet neçûme hêla din a
sînor, lê ez dikarim, ji hember ve, navê
wan gund û çiyayan û mesîl û newalan
tevan bibêjim.” Yek bi yek dibêje jî..

Bedir: “Bavê min heyâ roja mirinê
jî, bêrawest dihate serê mitikekî li hem-
berî Çiyayê Agîrî û bi saetan li bilûrê
dida. Car caran ez jî bi xwe re dibirim,
navê cih û waran ji dûr ve digote min,
behsa pis û pismamên me, dost û kiri-
ven me yên wê derê dikir.”